உ

T·9471

ஸ்ரீராமஜெயம்.

முத்துக்குமாரசுவாமிபேரில்

சுப்பராமையர்பதம்.

வ. 44305
1992

இஃது
மயிலம்
சுப்பிரமணியசுவாமிகளால்
பார்வையிடப்பட்டு

சென்னை - இட்டா
பார்த்தசாரதிநாயுடு
அவர்களாற் றமது
ஸ்ரீபத்மநாபவிலாசஅச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

நெ-1. திருப்பள்ளிசந்து பெத்துநாயக்கன்பேட்டை

MADRAS.

1896.

வேலுமயிலுந்துணை.

முத்துக்குமாரசுவாமிபேரில்பதம்

க-பதம்-இ-ம்கமாஸ்-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

சோருசுள்ளதீராசுந்தரவொய்யாரா
சொந்தமாகவெந்தனையணைந்துசுகந்தந்திடுவாய்

அநுபல்லவி.

அகிலம்பணியும்வேளூர்கும — ரேசனே
யடுத்துவரைரட்சிக்குமக — ராசனே
ஆசைவளருதெந்தன் — பேச்சுங்குன்றுதிப்போ
தஞ்சந்தஞ்சமெந்தன்பரி — தாபம்பார்த்திரங்கவேணுஞ்-சொ

சரணங்கள்.

பத்மினிஜாதிநான்சொன்னேன் — சாமி
பார்க்கக்கிடையுமோநான் — காமி
உத்தமபுருஷரெனக் — கித்தரையிலில்லையென்று
சித்தத்தினினைந்துகாம — வருத்தத்திலேவாடிவந்தேன்-சொ

பசலைபூர்த்துவிம்முவதென் — கொங்கை
பரிமளம்வீசுதுபாரென் — கங்கை
யசைத்தாற்காமம்பொழியு — மணக்குஞ்சுகங்கொடுக்கு
மற்பபோகியானுக்கு — விற்பனமுள்ளவேலவோ-சொ

பத்தன்சுப்பராமன்தமிழ்க்கனு — கூலனே
வெற்றிசேர்வேடர்குலத்துவள்ளி — லோலனே
யெத்தனையோயிருக்குது — வென்மனத்திலுன்னைசசேர
வத்தனையும்நிறைவேற்றி — நித்யானந்தமூர்த்தியாகும்-சொ

௨-பதம்-இ-ம்-பைரவி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

நானங்கேவருவேனோதுரைதானிங்கேவருவாரோவென்று
நயந்துபேசி-மனதையறிந்துவாபோடி.

அநுபல்லவி-

வானவர்பணியும்வேளூர்தன்னில் வளர்முத்துக்குமரேசர்மீது
மையலாகு-இனிதாளாது மானேயடிதேனே-நான்

சரணங்கள்,

ஓகோவென்றலங்கரித்துக்கொண்டே னந்நேரத்திலென்
மேனிலமலர்கள்பார்த்திடவு முருகுதேயெந்தநெஞ்சம்
தோகையேமாரன் தொடுக்குமலர்ப்பாணந்
துளைக்குதேயரைநொடி யுகமாகுதே
துணைசெய்யடிபாங்கியிந்தவேளையில்மோடி செய்யலாகுமோ-நான்
படுக்கைவிட்டெழுந்துவழி பார்த்தவிழிகள்பூத்துதே
பாதிஜாமமாச்சுதேஊர் படையுமொடுங்கிடபோச்சுதே
திடஞ்சொல்லிகைகளை படிக்குறாய்
நடக்கிச்சோம்பிப்பந் தடிக்கிறாய்
சித்திராங்கியெனமத்தகத்தனமெத்தவில்லியென்சித்தமயக்குதே-நா
னத்தனைநாளாகமர்மம் வைத்திருந்தாளேயுதனை
யெய்யுரானசரமாரியாப்பான மினிசக்கவென்றமோ
யெத்தனைவாதையென் னெருப்பேன்பெண்ணே
யெவ்வகையவருடன் சகிப்பேன்கண்ணே
பத்தருமியசுப்பராமன்சொற்பாவுக் கருள்வைக்கயம்-நான்

௩-பதம்-இ-ம்-பியாகடை-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

மனதுண்டானாலுமருகட்டு மில்லாவிடின்
வருந்துஞ்சபல மென்னடி.

அநுபல்லவி.

இனந்தொறும்வந்தென்னோச் சேர்ந்தவமேலக்குத்
தில்லும்பில்லுமாயத்தக்கள்ளி யென்னசொன்னாளோ-மன

சரணங்கள்.

திருவளரெந்தன்துரை சேரவருவதில்லை
புருஷரைப்போலொரு போருஞ்செய்வாருமில்லை
பருவமுகலொயொருவர் முகமெடான்பார்த்ததில்லை
மருவியவரைக்கெந்தன் மனப்பெரியாதென்தொல்லை
அல்லும்பகலுமாய்வில்லங்கஞ்செய்து யெல்லாரபேச்சுங்
கொக்குலைக்கஞ்சாமல்மைகயின் சொல்லைக்கேட்டுமவிங்கேமன

உயிரொன்றுடலிரண்டா யிருந்தோமேசிலகாலம்
வொப்பியதோவற்கு வுளமையோவென்னகோலம்
மயில்வெலருக்கெவளோ வகுத்தாளிந்திரசாலம்
வருந்துகிறேனவட்கு வருகாதோகலிகாலம்
உள்ளங்களித்தவர்தமக் குழைத்ததென்வீணேபோமோ
வொண்டொடிதெய்வகுஞ்சரிக் குற்றகுமரேசனிங்கே-மன

பலவிதஞ்சுப்பராமன் பதப்பாடுகிறானடி
பாவிமனமதன்மலர்ப் பகழியெய்கிறானடி
உலைவாய்மெழுகுபோலே யுருகிறேனடி
ஓதுந்தலைவிதியோ யுத்தஞைப்பாயடி
வழைமுகத்தைக்காணாத மலர்போலவாடுகிறேன்
மயிலேறிவிளையாடும் வடிவேலர்தாமிங்கே-மன

ச-பதம்-இம்-பியாகடை-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அன்பில்லாதவன்மீதினில்லாசையோராசையா
வதிலென்னசுகமடிமானே

அநுபல்லவி.

பொன்வயல்சூழ்வேளூர் முத்துக்குமரர்க்கு
போதிக்கிலுமவர்மனதோ கல்லடி-அன்

சரணங்கள்.

இஷ்டமுள்ளதுரை வந்தவுடனேநான்
திருஷ்டிசுத்திவாவென் றழைத்தேன்-பின்பு
யெத்தனையோவென்படுக்கை மெத்தையின்மேல்
வைத்தவனை யுபசரித்தேன்
திட்டமாகமுத்துச் சுண்ணாம்பிட்டுவெள்ளை
வெற்றிலைச்சுருளைநான் கொடுத்தேன்-அவர்
சித்தமகிழ்ந்திடத் தம்புருமீட்டியே
விந்தைப்பதங்களை யந்தமாய்ச்சொல்லியும்-அன்

நடந்துவந்தபாத கமலங்களை-நா
னேருமென்றெமெல்லப் பிடித்தேன்-அவர்
நாவுக்கிசைந்திட பூப்பழமும்பாலும்
வேணதெல்லாமுண்ணக் கொடுத்தேன்
கொடுத்தாலிலாவி நோதங்களிற்கொஞ்சஞ்
சிரயப்போயிருந்தார் விடுத்தேன்-வருஞ்

சுக்ரோதயமட்டும் பார்த்துமவுனமாய்
வென்றழையாத வஞ்சனைவிடுத்தேன்-அன்

காதல்மிஞ்சிக்கண் களுக்குக்கலீரா
முத்துமுத்தாகவே யுதிர்த்தேன்-மொடுங்
காமன்விடுத்திடும் புட்பபாணங்களால்
மெத்தநொந்துபதை பதைத்தேன்
ஏதுயினிமேற் சகியேயென்றவளைக்
கட்டிக்கொண்டதாகு சுவைத்தேன்-அவர்
யென்னநினைத்தாரோ முன்போலசுகித்தார்
பண்ணும்சுப்பருமன் பாடிப்பாவியும்-அன்

௫-பதம்-இ-ம்-பந்துவராளிதாளம்-ஆதி

பல்லவி.

சூதுக்காரக்கள்ளியென் றவளைநான்சொன்னால
சுருக்கென்றுமக்கேன் வருகுதுசாமி

அநுபல்லவி.

ஏதவள்மீதிலுமக் கித்தனைப்பிரமைசீலரே
வேதபுரிவைதீசர் பெற்றபாலரே
ஆதிநாளையிற்றனே செரியுமுமதுசொந்தம்
ஐயனேமெய்யனே பன்னிருகையனே-சூது

சரணங்கள்.

சித்தமெல்லாந்தெரிந்து யின்பங்காணவேணுமோ
யித்தைகவிடக்கைப்புண்ணுக்குக் கண்ணாடியின்னம்வேணுமோ
பத்தமில்லையுனக்குநா னெத்தனைசெய்தாலுமென்மேற்
பத்தியில்லாமலேபோச்ச யிந்தைபடிக்கிரீர்போம்போம்போம்
மெத்தமெத்தயித்தனிற் சிற்றடிபிடிக்கவோநான்
சித்தத்தினிலும்மைவிட யித்தரைமீதில்லையென்று
சிந்தனைசெய்யாதேயு மந்தமிகுங்கந்தனே-சூது

சிலபேர்சொல்வார்களுன் கலைப்பாரென்றிருந்தேன்
புலந்தெரிந்ததுசுவாமி மிகவுமகிழ்ந்தேன்
அலுப்புக்காற்றுமல்வந்து சலியாய்ப்பேசுகிரீர்போமபோம
மலைப்பவள்நானல்ல மாதர்போலெண்ணாதீர்நீரும்
அலைகடலாழமிவ் வளவென்றுசொல்லுவேனுன்
கலப்புயிராமலொரு வருக்கும்வாராதுரோஷங்
கஞ்சாளனருள்புதல்வா சிங்காரவேலோன்முதல்வா-சூது

என்மனம்போலவருகிக்கு முன்மனமென்றிருந்தேன்
மன்மதன்செய்துயர்க் கிடமில்லையென்றுபரிந்தேன்
அன்புக்குக்காலமாயிது வின்பந்தத்திடும்வேலரே
இன்பமிகுஞ்சுப்பராம னிசைக்குமனுகூலரே
முன்புநான்சொன்னசொல்லெல்லா மூண்மையேமன்குநிலையை
நம்பியாற்றிவிரங்கிய கதைபோலாச்சுதிப்போ
நாதனேநீதனே ரஞ்சிதவிநோதனே-ரூது

௬-இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தானேவருகிறாரோ-நான்வரவேணுமோவரைத்
தையலேகேட்டுவா போடி

அநுபல்லவி.

தேனூர்மலர்ச்சோலைசூழ் வேளூர்முத்துக்குமரார்
திருமயின்மேற்பவனிவரு மயிலேந்துமவீரர்,தானே

சரணங்கள்.

காமப்பூதம்வந்து தேடித்திரியுதடி
கடிமலர்கணைவாரி வாரிச்சொரியுதடி
ஆமடிகணவன்மே லாசைவருகுதடி
யந்தரங்கமெல்லா மவற்குத்தெரியுமடி-தானே

அதிர்மஸ்தானத்தி லீரித்திருக்குதடி
யழகியகொங்கைரண்டும் பாரித்திருக்குதடி
பதரியென்மனமிகப் பூரித்திருக்குதடி
படுக்கைவிடுஞ்சிங் காரித்திருக்குதடி-தானே

தெளிந்தநிலவும்பட்டம் பகல்போலெரியுதடி
திக்கைநோக்கியென்னிரு புருவநெறியுதடி
களிகொள்சுப்பனுமன் களிக்கேயுருகுதடி
கண்கள்சொருகியொரு விதமாய்வருகுதடி-தானே

எ-பதம்-இ-ம்-கலியாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி

தையலேயுன்னை-நினைந்து நினைந்துருகித்
தயங்குறானடி மானே

அநுபல்லவி

வையகம்புகழ்ந்தோங்கும் வேளூர்தனில்மருவு
மையன்முத்துக்குமாரதுய்யா மையலினின்றாந-தை

சரணங்கள்.

மேட்டிசரசக்கண்ணாட்டி மதன்வாழிடங்
காட்டிசுகங்கொடுத்துப் போட்டிசெய்யலாமடி
தாஷ்டிகக்காரிமலர் சூட்டியலங்கரித்து
வீட்டிலிருந்தகூஷணமே கூட்டிவரச்சொல்லடி-தை

வைஞ்சைமிகுவுன்னித ரஞ்சிதக்காரியென்று
கொஞ்சிமுத்தந்தாவென்று கொத்துஞ்சூரானடி
பஞ்சவர்னக்கிளியே தஞ்சமென்றமுனைது
நெஞ்சமிரங்கிலையே கொஞ்சமாகிலுமிளங்-தை

நாடியுருகும்வேளை மோடிசெய்யலாமடி
தேடிக்கல்யாணிராகம் பாடிசுப்பருயன்மணம்
வேடிக்கையாகவிளை யாடிக்காங்கேயனுடன்
கூடிக்கலந்தணைய வாடிசமையமிளந்(தை)

அ-பதம்-இ-ம-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி

பல்லவி

மருந்தல்லவோயிந்தவிதஞ்செய்வதுவீண்
வார்த்தையேண்டிவளர்க்கிறாய்

அநுபல்லவி

திருந்தும்வேளூர்முத்துக் குமரேசனென்றெவற்குந்
தெரியாதோவுனக்குந் தெரிந்தேயிருக்கும்போடி-மரு

சரணங்கள்.

பிதமில்லாப்பேச்செல்லாம் பேசிப்பேசிப்போது
வெல்லபேச்சு பேசவந்தபோதும்
எதிரொன்றில்லாச்சன்னதம் வந்ததல்லவோவிட்டது
இக்கனத்திலதைநீக்கும்வகைசெய்யபக்குவமல்லடிசக்களத்தியிட்ட

அதட்டிஅதட்டியென்னை யவர்சொன்னவார்த்தையு
மவரைத்தப்பிதமாக யான்சொன்னவார்த்தையுந்

சதிகாரியென்றுநான் சொல்வதுமெச்சு
சட்டப்பேச்செல்லாந் தட்டிச்சொல்லவந்தாய்சட்டிச்சுவரினி
ல்முட்டவெள்ளெழுத்தோ-மரு

சொல்லத்தெருவிலாசி விழக்கொள்ளுவாருண்டோ
குதிக்கிறுப்பிணையிங் கென்னகுறையைக்கண்டோ
மெலவிநல்லாயவர்கென் மீதவஞ்சமேதடி
விளம்புஞ்சுப்பராமன்தமிழ்க்கருள்சீலனுளம்புகுந்துறையைக்
கொடுத்தகலெய்யகோல-மரு

௯-பதம்-இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சகலமுந்தெரிந்தநம் சரசகிரீடிபோல
ஜாடைகளேன் காட்டுகிறீர்

அநுபல்லவி.

ஜெகம்பணிந்திடுந்தேவேசர் முத்துக்குமாரசாமி
சிந்தப்ரமைகொண்டு மெந்தலவனைக்கண்டு-சக

சரணங்கள்.

ஆசையின்னவிதமா யிருக்குமென்றேயறியாள்
அவங்கனகளாகன்மார்பி லடறச்சகித்தறியாள
பூசங்களபங்களைப்பூசியுமறியாள பூவின்மணமுமறியாள்
சரணமகளை நீர் போராசைகொள்ளுகிறீர்
எருதுக்கலவின்சுவை தெரியுமோதுள்ளுகிறீர்
வாசலுலகத்தி லிருக்குமரம்பையைப்போன்
மனத்திலெண்ணுகிறீரே வாய்க்காய்ச்சரக்கைப்போல-சக

விதரணசாலியைப்போற் பின்னரிமீட்டுகிறீர்
வேம்புங்கரும்பாகுமோ வீண்ப்ரமைகாட்டுகிறீர்
பதங்களைப்பாடிவித்தையையிங்கேகாட்டுகிறீர் ப்ரவிடைபோற்
காட்டுகிறீர்

பதுமையாயிருக்குமே நீர்செய்வதென்னபத்தி
புலிபசித்தாலும்புல்லைத் தின்னுமோசொல்லும்நத்தி
கதைபடிக்குமிந்த ப்ரமையாமோவுமக்குநற்
கனியைத்தின்றிடும்வாயாற் காயைத்தின்னலாமே-சகல

சொல்விநோததிலோ குணத்திலோபணத்திலோ
சாதுயுக்திதனிலோ சொ லயகயித்திலோ

சுப்பராமையர்பதம்.

கல்வியிலேதிறங்காட்டும்வல்லமையிலேசகலசிகற்பனையிலோ
சொல்லுமையாகிராசை கொண்டுவெள்ளைலேலா
சுப்பராமன்தமிழுக் குலவுஞ்சகுணசீலா
மெல்லியவளிடத்தி லிருக்கின்றகுறைதெல்லா
மேவினுந்தெரியும்போயியான் சொன்னசொலலெல்லாம்சக

௰ பதம்-இ-ம-சுருட்டி தாளம்-ஆதி.

பல்லவி

கள்ளசிரிப்புகொண்டு யெள்ளபேய்க்கவந்தீரோ
கடையைக்கட்டும நடவாது

அநுபல்லவி.

ஒப்பிலாமறைமலர்த் தடங்கள்சூழ்வேளூரின்
வாசமாயாரணமலர் வாளிதடுக்கப்போமோ-கள்

சரணங்கள்

ஆசைசிகப்பியென் றுமதுபஞ்சாங்கஞ்சொல்லும்
அவளைத்தலைமேலவைத்து வாடிருளும்நீசொல்லும
நானுமக்குப்பார்வையோ வளர்க்குரீர்தில்லும்பில்லும்
நாடறியாதோதேவர் தந்திரந்தூரனில்லும்-கள்

திருடனுமாயிப்பின்னும் விளக்கைப்பிடித்தாப்போலே
திருக்கூத்தெலாநடித்துச் செருக்கிரீரொருக்காலே
கருங்காக்கையேறிப்பனங் காய்விழாதுமணமேலே
கருத்தில்நீரறிந்ததை முடிக்குமென்னைத்திருலே-கள்

காதினிலோதவந்தீ ரறிவேனிந்தகூது
கம்பமொன்றிரண்டானை கட்டுவதோதகாது
சேதிசக்களத்திக்கு தெரிந்தால்மனந்தாளாது
செப்புமசுப்பராமன்தமிழ்க் கருளவோயுமக்காகாதுகள்.

௰௧-பதம்-இ-ம்-வசந்தம்-தாளம்-திரஸ்கதி.

பல்லவி.

அவரைப்போற்கிடைக்குமோ-யெனக்குமென்
னாசைக்கிசைந்தகண்ணாளன் டி.

அநுபல்லவி.

குவலயம்புகழ்வேளூர் முத்துக்குமாரசுவாமி
குணமொன்றும்போதுமேபணமென்னதிரணமெபெண்ணே-அ

சரணங்கள்

அருமையாமென்னையாவென் றழைப்பதுபோதுமே
யரவிந்தமுகத்தைப்பார்த் தாலும்பசிதீருமே
யரியசுரதலீலை நடத்துவினிறவிநோதா
யாருக்குக்கிடைக்குமிவ் வம்புவிமீதுதானே-அவ

எத்திக்குந்திரதிக்கும் புகழ்மாரனுக்கெதிரா
யின்னொருவரைச்சொல்லப் போமோவடியனமே
சற்றுநேரங்காணவிட்டாற் றேறுமெதெல்லாந்தோணும்
சர்வசீவதாரனென்றுஞ் சரசசிலையைப்பார்த்து-அவ

பத்தன்சுப்பிரமணியன்சொலுந் தமிழ்மேலதிகமோகம்
கன்னவாதிலகன்கற்ற வித்தைகளுண்டனேகம
எந்நிலையிலுமோங்க வென்றுமான்செய்தசம்பாவம்
ஏற்றிழையேயென்சொல்லே னெண்ணம்காமப்பிரவாகம்-அவ

௧௨-பதம்-இ-ம்-கமாஸ்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மாமயல்பெருகுது சமயமடாவென்னை
மருகவென்னடாபோடி

அநுபல்லவி.

காமருவுசோலைசூழ் வேளூர்முத்துக்குமாரா
கண்ணியனேயெந்தன் புண்ணியனேயெனக்கு-மாமை

சரணங்கள்.

மதனகலையறியுஞ் சதுராபுனைநான்கேடி
வாடிவருந்துவதோவுன் டையோவொருகேடி
மிதமில்லாக்கல்வியி னிகழும்நான்விளையாடி
மேதகுதுரையோநாம் சீதமென்மலர்சூடி-மாமை

அங்கமதுபதறிக் கொங்கையைவிம்முதேசாமி
ஆசைமிகவுங்கொண்டே னருளடாநான்காமி
செங்கைகமதனன்கணை பொங்கியுருகுதுசாலஞ்
செய்யவிதுவேளையல்ல நையவோவாசொல்லாயெனக்கு-மாமை

சந்ததம்பணிசுப்ப ராமனுக்கருள்தியாகா
நல்லாங்கனலதுபோற் றுவதுபாரேயோகா
சந்தவிதஞ்சகிப்பே னெழில்வேலேகதமோகா
யினியாகிலுந்தயைசெய் யெனைக்குகந்தவேயோகா-மானை

———()()*()()———

௰௧-பதம்-இ-ம-கேதாரகௌளை-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி

அவளிடத்திற்றானே-சுகயோகவாழ்ந்
தநுபவிக்கட்டுமேதனை

அநுபல்லவி.

மாவளிடத்தினிரக்கமடி யினாநகிறேனும்செம்பொன்
யிட்டமில்லாதம்பமந்த வேடப்பம்பாராளபூமாதே-அவ

சரணங்கள்

மூன்றுதினம்பொருந்தி வாழ்ந்தாலேயவளண்டை
முடிப்பேனுள்ளங்கையிற் சயாதந்தியெனதுகொண்டை
கொன்றோதோவவர்க்கினி எவளைப்பாக்கினும்பண்டை
தோகையேநமக்கேண்டி யிரவும்பகலுஞ்சண்டை-அவ

வேண்டாமென்பவர்தங்கள் கழுத்திலிங்கத்தைக்கட்டி
வைத்தாலெத்தனைநா ளிருக்குமிதுவேகெட்டி
ஆறாலழகனென்பா ரனமேயதுகெட்டுது
வனதுபிடித்தசனி யின்றுநம்மைவிட்டுது-அவ

எல்லாந்தெரிந்தநங்கை யென்றவனோடியே
யிசைத்திற்கும்பரத்திற்கு மின்பசுகந்தேடியே
வல்லமையாகசுப்ப ராமனைப்பதமபாடியே
மண்ணுலகில்மிக மகிழ்பெறவேகூடியே-அவ

௰௨-பதம்-இ-ம்-அடாணா-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

இரிக்கிமயக்கங்கொண்டு-திரிகிறீர்போம்சுவாமி
தினந்தினமுமலைந்துவீணாய்

அநுபல்லவி

இரிக்கிமயக்கங்கொண்டு திரிகுரீஇடிக்கடி
இரிக்கியினிலும்பெருகு முறிக்கியென்றேனினைந்து
தருக்கட்டெசழிக்குந்திருக் கைக்குமேசமே
சாதனைக்கள்ளிகள்சொன்ன பேதனைத்தள்ளகப்பட்டு-இரி

சரணங்கள்.

கட்டழகிலுடையாளோ கலந்தியைய
காசினியில் ஆமக்கு-லெந்து
கண்யமறிந்திட்ட லபிநயகந்தர
காமரதிபோ தமக்கு
இஷ்டமென்னகொண்டீரோ வவளுடைய இஷ்டத்துக்கு
கிட்டபடியாய்கட்ட கிட்டவதாய்கெட்டி
கெட்டிவும்மைப்போலே புருஷரைக்கண்டல்லே
கெட்டிக்காரிகளமுங்கரி சட்டிசாண்டியமட்டு-ஸ்ரீ

கருவிழிகளிரண்டும் முலைகளில்லையாத
காமகிரக் கரிவண்டோ-வெழுந்
காட்டுமதிமுகத்தில் வாடாமில்லாதவ்ரமு
கறுத்தபவழத் துணோடோ
மருகமலாசசெண்டோ கும்பஸ்தனமிரண்டும்
மருவுலாவுமவள்வார்த்தை யென்னசாககண்டோ
பருவதத்திலிருதிபோ வயதுபன்னிரண்டோ
பருத்ததுடையிரண்டும பண்யாம்வாழைத்தண்டோ-ஸ்ரீ

நாளைத்தெரியுமவள் நலமுங்குலமுமிப்போ
நான்சொன்னாற் றெரியாது-எட்டி
றாஞ்சிகைபிடித்துக் கொண்டுகெடுத்தெருவில்
தன்றாய்வருராள் மாது
கேளுமுமக்குத்தகுமோ வவளுடனேநீர்
கிட்டிநெருங்குவது கட்டழகாசரிபோ
வேலைப்பழிக்கும்வடி வேலவோயென்னபுத்தி
விந்தைசுப்பிரமண்சொல்லே மறந்துதெருக்கள்சுத்தி-ஸ்ரீ

ம்ரு-பதம்-இ-ம்-உசேனி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

குரிசனமோமயிலணமோ-கூடிக்கொண்டுமஞ்சள்
குளிக்கிறதைக்கண்டு பரிமளிக்குதெந்தநெஞ்சம்

அநுபல்லவி.

கையிர்கதிவேலுடைய கண்ணியரேர்குளத்தில்
காமசமேமயிலே கர்ப்பகமேமறப்பிலாத-குயி

சரணங்கள்.

புன்னைகள்சூழ்தடமதனிற் பெண்களொருக்கம்
புத்தமிர்தககலாமுறும் பூவையர்பக்கம்

தன்னிச்சையாயவரவர்கள் தனித்துவிளையாடையிலே
தங்கவளைச்செங்கையினுர்க் கொங்கையைமறைத்துக்கொண்

எத்தனைபூஜாபலன்சன் செய்தனடிபெண்ணே
பேர்த்திறமையோவனைவரைப் பார்க்கவுநான்கண்ணே
சித்தாடைக்காரியர்கள் செய்தவிந்திரஜாலம்
செப்பவுமென்றாமுளதோ சேயிழையான்கண்டசுகம்-குயி

தாராவுமயிலினமுந் தாயனைப்பூமேலே
தாவித்தாவிவிளையாடி சண்முகனைப்படித்து
நீராடிக்கரையிலிந்திர நீலச்சேலையுடுத்தி
நிறைமயிலேபாகமதி லக்கரையாய்ப்பார்த்தவெனது-குயி

௰௩-பதம்-இ-ம்-பரஸ்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மதப்பயமேலகணைபெய்யுரு-யோகன்
மன்னன்வரட்டும்புத்திசொல்லுகிறேன்

அநுபல்லவி.

அதிசுந்தரவடி வேலனைமிகநண்ணி
யடுத்தவளென்னைப் பாராமலோராமல்-மதப்

சரணங்கள்.

திங்கட்கிடையுந்தென்றற் றேரும்-வளர்
திகழுமகிழ்மலர் தாரும்
செங்கரத்தினிலுள்ள கருப்புவில்லுவளைத்து
சிகரியொத்தனமேற் குறிப்பாய்கண்ணுற்றிட்டாய்-மதப்

ஆசைக்கணவனில்லா வேளையில்-உனது
மீசைமுறுக்கிக்கொண்டேன் துள்ளுறாய்
ராஜசாலருப்பவ ரிப்படியுஞ்செய்வாரோ
நாயகனில்லாவிட்டிலி ராவில்வந்துமஞ்சாமல்-மதப்

அங்கம்பதற வாசைவளர-உந்த
னடமேலாஞ்செய்யுரா யென்வளைசோர
மங்களமாய்ச்சுப்ப ராமையாளும்வடி
வாளழகனைச்சேர்ந்த வஞ்சியெனறென்றுமல்-மதப்

௰௭-பதம்-இ-ம்-சாரங்கம்-தாளம்-ஆதி

பல்லவி-

உம்மைப்போர்சமர்த்த-ரொருவரையுங்காணேன்
னுபசாரவார்த்தையேன்சும்மா

அநுபல்லவி.

செம்மையோர்புகழ்ந்தேத்தும் வேளூர்முத்துக்குமார
தேவா தெய்வகுஞ்சரி யோகாமகாநுபாவா

சரணங்கள்

ஆதியிலேவந்தடி மானேயுனக்
காசைச்சனவனினி நானே
பேதகமாயென்றைத்தே தானே-என்றும்
போராசைகொண்டிருந் தேனே
காதகாபோல்வந்து கலைநீர்த்தபின்மெல்லக்
கதவைத்திறந்துகொண்டு கம்பிவாங்கிவிட்டீரே-உம்

சரிகைசேலையொட்டி யாணம்-வைத்த
சாதகரலிக்கைகலி யாணம்
வரும்போதணியுமிரத்தினப் பூணும்-எனக்கு
வகைவகையாய்த்தால் வேணும்
தால்வேண்டுமென்றுநான் சரசத்திற்கேட்கும்போது
தடையோவினக்கென்று சர்க்கரைக்கஞ்சிவார்த்தீரே-உம்

உத்தமனேஜாலங்களுந் இல்லும்சாமி
எங்கேகற்றறிந்தீரோ சொல்லுஞ்
சற்றேறெட்டியிருந்தா லாமே-நம்பிய
தையலர்காசைசொல்லப் போமோ
பத்திசெய்யுசுப்பிரமண் பதத்துக்குநேசனே
பண்டுசொன்னதையினாலு பாலித்திடுஞ்சீமானே-உம்

௰௮-பதம்-இம-தன்னியாசி-தாளம்ஆதி

பல்லவி.

கேடிசினேகித்தநாள்முதலாய் மோடிசெய்யாமலே
வேடிக்கையாகவேகூடி யிருந்தரியேனடாசாமி

அநுபல்லவி

ஆடும்பாயில்மேல்விளை யாடும்வேளோர்க்கந்தனே
பாசைகொண்டுமிக ராஜனென்றுமப்போதே தே

சரணங்கள்.

யெத்தனைநாளாயோசித்து சித்தமுந்தன்மீதில்வைத்து
சுற்றசிக்கைதனைக்காண்பித்து நித்தமுமனுபவித்து
மெத்தவுஞ்சுகம்பெறலா மென்றுநானுபசரித்து
சித்தஜநூலைப்படிக்க யெத்தனென்றேயாரம்பித்துதே

என்னைநேரநூக்கொள்ளவேக்கந்தீதஞ் செய்ததுவென்ன
கன்னிபோலவேபோல்லாதெந்தன் மன்னவாஜெகப்ரசன்ன
பன்னுப்பாசங்காகிநிந்து வன்னீதஞ்செய்ததுமென்ன
உன்னதிகாக்காரக்கண்டாயென்னை யெப்ருநன்விர்ப்பன்றுதே

என்றைக்காகிலும்வந்துநீ பன்னுமதாஞ்சுவைத்து
தன்னதுலமுத்தங்கொடுத்து மன்னுந்தன்வதைப்பிடித்து
நன்னயமாகப்பராமன்சொன்ன பதத்தைப்படித்து
வன்னமேயென்றுதுதித்து பன்னுநூல்களைவிரித்துதே

௫௬-பதம்-இ-ம்காம்போதி-தாளம்ஆதி.

பல்லவி

ஆசென்றமிறட்டுரீசாமினனக்
காசைவார்த்தைதனைச்சொல்லியென்னைமோசஞ்செய்ததுமல்லாமல்

அநுபல்லவி.

நாரணன்மருகனேமுன் கடனுக்கொருதிரம்
கடத்தைதெரியாமலே மேனிக்கொண்டேன்
பூரணபுண்ணியரே செல்வமுத்துகுமரரே
போதும்போதுமும்முறவு தாருங்கைமேர்ப்பனத்தை-ஆ

சரணங்கள்.

கொத்துடைமுக்ராரங் கொப்புத்தாரேனென்றுசொல்லி
கொஞ்சிகொஞ்சிபென்னுடன் கொண்டானடித்திர-எனது
கொவ்வைபிதழைமுக்கடித்து கொங்கையழுந்தப்பிடித்து
செவ்வியநன்னுத்தில்வெடுக் கென்றுகடித்து
எத்தனைசெய்தாலுமுனக் கத்தனைக்கிடங்கொடுத்து
கர்த்தனென்றெண்ணினேனெகு பதியுடனே

நித்தநித்தங்கடனுக் கொருத்திவருவாளோபோம்
எத்தியெத்தின்னறைக்கு ழுக்குத்திநாரேனென்றுசொல்லி ஆ

வேணும்போலிருந்தாகசொன்ன நாணயப்படிசெலுத்த
வேணபடிநடத்த லெனக்குச்சம்மதியான
வெறுப்பாய்பேசினேனென்று யெண்ணினுமெண்ணுஞ்சம்மா
வேசையிற்காசைகாசமே லல்லவோசாமி
தோணுமலனுதினமுந் தொந்திரவுசெய்குறீர்
துரையென்றலெனககென்ன தூரநில்லும்
ஆறுவமாய்பேசுகிறீர் ரையனேபன்னிருகையனே
யானையிட்டுவெடுக்கடி தில்லும்பில்லுமாகச்சொல்லி ஆ

வல்லமைநடவாதிங்கே கொல்லத்தெருவினிலாசை
சொல்லுமத்தன்மைபோல்வார்த்தைசொல்லிநிற்குறீர் இந்த
கல்வியெல்லாம்நான்வெருவாய்ச்சொல்லிவைத்தபேருக்குண்டு
கையிலில்லாதவன்போல வேஷம்போடுகிறீர்
முல்லைமலரைசசுட்டிக் கன்னத்தோடுகன்னம்வைத்து
முத்தமிட்டுமனப்பாற் குடிக்கமேவுகிறீர்
இல்லாதெல்லாஞ்சொல்லியென்னையல்லாபண்ணவந்தீர்காணு
மல்லும்பகற்சுப்பராம னன்பாய்ப் போற்றிடும்வேலரே ஆ

பதம்-இ-ம்-அடாணா-தாளம்ரூபகம்.

பல்லவி,

மானேயங்கேபோன வகையென்னடி-பொல்லா
வமப நிருக்கிற செம்பொன்மலைக்குள்ளே

அநுபல்லவி.

வானோர்புகழுஞ்சேனா பதியாஞ்சுப்பிர
மணியன்பலவந்தம் பண்ணுகிறுப்பாரோ - மா

சரணங்கள்.

அம்புவிழிமடமானே யுனக்கிது
யார்செய்த சூதடிமுழு
வம்புகளுங்கொண்டதொம்புகளும்வந்தமார்க்கமேதடி
கும்பஸ்தனத்திலிளம்பிறைபோல்னகக்குறிகள்மிகத்தோணுதே
குமபுகள்கூடி மிடும்புகள்பேசுற
கோலங்கண்ட லீலேயோநான்பெற்ற

ஜாதிப்புனுகும்பன்னீருமிமிர்க்க   ஜவ்வாதுவீசுதே-புனக்
கேதுக்கிப்படி துற்புத்திகள் வருதே தன்வாய்க்கூசுதே-நடு
வீதியினிற்பெண்டு   பிடிப்பதவனுக்கு
விரதியென்றெங்குமப்பிர   சித்தந்தெரியாதோ
ஜாதிக்கில்லாத்தொழி   லேதுக்குவீணிலே
தானடங்கத்தன்   குலமிளங்குமடி   மா

வண்டாடுஞ்சோலை   திகழுற்றென்றைக்கொடிவாழுங்
குணசீலன்நாளுந்   தெண்டிரைசூழ்புவிதொண்டாவி
னைகளைத்திர்க்கும்   வடிவேலன்சொரு
தண்டமிழோர்துதிக்குஞ்   சாத்துக்கன்பி
நந்தமனுன்தன்னுரு   மலாந்தாளன்
ஒண்டொளிபேசபு   கண்டுருகிகொண்டு
ஆரார்நகைக்க   வுடலெடுத்தாயடி - மா

பதம்-௨௰-அடாணா-ராகம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

வருந்தவருந்த-வென்னடாசாமி
வலியவோடிசெய்குராய

அநுபல்லவி.

கருங்கடற்கணணி   புனைமருவிய
நந்தனென்றேபசிநதை   புநநமீதிறகொண்டு
தினந்தினங்கோடி   நமஸ்காரங்களபண்ணித்
தேவாதிதேவ   சகாயனென்றேயெண்ணி-வரு

சரணங்கள்.

உம்மைப்போற்புருஷாரிய   தெனக்கொருவருமில்லையோ-ம
னதுவாடோயிலலையோவதனை   எனகருததருதுசசொல்லையோ
பொன்னைவெனக்குள்ள - கடனுக்கமித்துப்போனலென்னதொல்லை
யோகுடிப்போகசெய்துவைத்த   யெனக்குமுனக்குமபொருத்தம
மன்னவனென்றுன்னை   மையர்கசொள்வாரிலலை (இல்லையே)
வழிமரித்தேயடியைப்   பிடிப்பாரில்லை
யென்னசொன்னாலுமுன   மனதிரங்கிலே
யெனக்கிங்கிருப்பதுவோ   யிராநதொல்லை - வரு

முன்னாள்கிட்டநாருயினிவந்து பின்னுமளப்பதொடா-சொல்லு
மோசனக்கல்லென்றுனும்பனுநேலசிறால் ரெண்டாய்முரியுமடா
நன்னயகாரனென்றவென்சொற்மாறினால் நாணயம்போகுமடா
வில்நாளுக்குநாளமுழூரசநதிரனைனும் நன்றாய்குறையுமடா
பன்னம் பன்னமயமூங் கதைபடிக்குராய்
பட்சமவள்மீதிற் கொண்டுதுடிக்கிறு
இன்னமவிணய்மனப் பாலென்குடிக்கிறாய்
இருக்குமிஷடத்தை யெண்டாகெடுக்கிறாய்-சரு
பூனைகட்டுநதோழனதன்னிலவந்துமந யானையைக்கட்டுநீபோதா
கமப்புசிக்கககிடை பனையரிநத பொறகிணரொன்றுவெட்டிநீ
ரோ,முன்,பரவசருசொன்னபழநடந்தவோப் பண்பாய்ககிட்டி
வனவாபுநமு வள்ளிமணாளனே
வாணனைனபெயர் கொண்டகுறளனே
தேனுலவுருசீர் கடம்பணிதோளனே
ஸ்ரீசுப்பராமனுக் குகவுந்தயாளனே-வரு

பதம்-௨௰-ம்-தோடி-தாளம்-ரூபகம

பல்லவி

மோகப்பகட்டுக்காரி-மோகவலைநகுடசிக்கி
முணனுளிருநது பிரிநிமறநதிரோ

அநுபல்லவி,

ஜெகம்பணிநதிடுமவேலவர் முக்குமாரசாமி
சிநதநதெரியாமலெநதம்சிததநதைக்கொடுதகேன்சாமிமோ

சரணங்கள்.

நானிப்போதவளுக்கு சரியா-முன்
நாளையின்வேண்டியிருநதது முறியா
வனுமக்கிநதமகிடசி நிலையா-உமக்
கிருக்கதெரிநதகாதோ மலையா
வானவருலகின்வாழு மேனகைபோல்வென்றெண்ணி
வீதிலெநநேரமுமவள்வீட்டில் வீற்றிருக்கின்றீர்சாமி
காணுவதோவரிநாசசு காயுமாட்சியவளாட்சு
வினைனுநதனுகின் வீண்பேச்சயிருக்குதபவெல்லாம்போச்சு-மோ

ஞன்னைவிடவுமக்கவ ளழகா - நீர்
யென்னையுங்கண்டுக்கொண்டீர் முருகா
என்னைமுன்னைநானினைந் துருக - நீர்
ரிப்படிவிடலாமோ முருகா

மன்னவனேவுனக்குநா னென்னகுறைசெய்தேன்வீணே
யன்னீதஞ்செய்குறீரே கன்னிவகைபொல்லாதல்லோ
சொன்சொல்லைதப்பிவிட்டுச் சூதுக்காரியெனறுசொல்லி
யுன்னிடமனதுங்கெட்டு யென்னைநட்டாத்தில்விட்டு-மோ

சந்திரமயில்மேல்வரும் வேலாபத்தன்
சுப்பராமதன்மிழ்க்கநு கூலா
சந்திரவதனவள்ளி வேலா-சாமி
சகலபுவனபரி பாலா

வுந்தனதுயிதப மிந்தவிதமாகுமென்று
யெந்தனுக்குத்தெரிந்தா லினைந்துவுன்னைச்சேருவேனோ
கந்தமேரசதிபொல்லாது காமத்துரோகவின்போகாது
வஞ்சநந்தான்மறவாது வந்தாலுமனமவொவ்வாது-மோ

பதம்-இ-ம்-ஆகிரி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சிந்தைவாடுதே-நினைத்துநினைத்து
சிந்தைவாடுதே

அநுபல்லவி.

சிந்தைவாடுதுந்தன் சந்திரவதனந்தேடி
பந்தரந்தனிலினாறு வாடுங்கொடியதுபோற் சிந்

சரணங்கள்.

கொடிப்பொழுதோதோணுது நூறாயுகமாக
விடியவிடியுமட்டும் விழித்திருந்தும்
படவாக்கினியோபெரும் வாடைக்காலேவீச
வடவிற்றுநம்பதுபோற் மடலுக்குளேதிரேகம்
கனிவண்பொடவே கனைவந்துசேறவே
யுடன்பெழுமுச்செறிந்து மையல்தீச்சுகாணவே
பிமயிலெனைவிதித்த பாவிதெய்வத்தைநொந்து
நடிக்குந்தாமரையிலேந் தன்வீர்போற்றவித்தேந்தன் - சிந்

பன்னீர்வெண்ணீரைப்போற் பற்றுதேமோகச
சன்னதந்தலைக்கற்றி யாட்டுவதுமல்லாமல்
வானக்குயில்கூவ காருந்தன்கணைவாவ
வன்னமுமருந்தாயுற் சொன்னதும்பொருந்தாவ
ளாசையாகவேகூடி நேசமுடனேவாடி
இந்நேரமமதில்மதன் கணைதொடுத்தெய்யவே
சன்னமறிந்திந்தச் சமயத்தில்வராவிட்டால்
யென்னசெய்வேன்காட்டி விணைபிரிந்தமான்போர்சிக்

மலரணைமேலிருவருங் கூடியொருமையாய்
நிலையாதகொக்கோக நிலையதனையறிந்தும
பலபலவிதமாகப் பரிமளக்கஸ்தூரி
கலவைப்பொடியைப்பூசி சலவைத்துயிலாலவீசி
கருணைவகையறிந்து சரசவகைபுரிந்து
கனிவாயிதழருந்தது தனதாய்முறையைக்கொண்டு
நலஞ்சேரசுப்பிரம ணியந்துரைக்குமுத்தையனை
நாடியபிமானங்காத நலாதானமிகமெலிந்து-சிக்

இ-ம் - அடாணா - தாளம் - ரூபகம்

பல்லவி

கையிலேபோதபணமுமேசேரடி கடன்சொல்லவந்தாற்
கதவைசாற்றித்தாளைப்போடடி.

அநுபல்லவி,

கைபலபோதம்பா ஜாதிநேதாழிலவித்தை
தாயகிழவிசொல்லைக் கேட்டுக்கொ
ஐயமென்றுமென்ன யப்பனென்றுமென்ன
வாருமுகமுநது வேலையென்றுமென்ன-கை

சரணங்கள்.

மஞ்சள்சிலவுக்கோரைநதுப் பொய்கேட்டுக்கொபாக்குவெற்றிலை
வாங்கித்தினைவோரைநாய் பொய்கேட்டுக்கொ
மிஞ்சிப்பீகுவொனபதுபோல கேட்டுக்கொபட்டுபட்டாவளி
வேண்டுமெனநேயபது பொல்கேட்டுக்கொ
வாசெநாற்றவாருகுபோன் நேயுத்தருவாரில
மோகத்துடனேமேவிப் போகசொல்லடிமானே-கை

வந்தகதன் பின்னும்வந்தாளென்றெண்ணிமோபணங்கொடாவிட்டா
வஞ்சிநல்லாய்காலைமுடக்கிப் பின்னிக்கோ (ல
ளந்தவழக்குவந்தாலும் பயமில்லை
யிந்தத்தொழிலுக்குச் சூதுதானுமில்லை
யின்றைக்கொருநாளுமொன் றெண்ணித்தருவாரில்லை
நன்றுற்றவனிஷ்டம்போல் நடந்துகொள்ளடிமானே-தை
பண்ணுவதாரம்பசாதிக்கென்வஞ்சமாபாவியொருமொந்தை
பாழிலிறைக்குந் தண்ணீர்கருத்தாளென். பஞ்சமா
கின்னஸ்தனங்கள் வயிறுநிலவிழுந்தபின்
எண்ணினவர்பின் யிவாரோசொலமினமேனே
பாவித்திவெடிவேலனை சிலதந்தவாதுதிசெல்லனே-தை

பதம்-இ-ம் அடாணா-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

மையல்மிகவுமிஞ்சுதே-சாமி நீயிப்போ
மருவாதிருந்தாலென்செய்வேனே

அநுபல்லவி

வையகம்புகழ்ந்திவேணா முக்குதுக்குமலோசாமே
மாதுகுறவள்பாணி மகிழுஞ்சகநீசனே

சரணங்கள்,

மாரன்மலர்க்கணையென்மேற் றுவுதே
மாங்குயிலகளுங் கூடிக்கூவுதே
பாரமாகுமெனறனம் விம்முதே
பாவிமதியுந்தணலாய்த் தாவுதே
கார்வலையுங்கலையுஞ் சோருதே
கருங்குயிலாரும்புகமாய் மாருதே
சீனாசக்கிரவாகமுஞ் சேருதே
தெரியவையெனக்குமோக மீருதே
பஞ்சணைமீதில்விளை பாடி
பத்தனசுப்பராமன்பதம் பாடி
ரஞ்சிகமாகுநீரெவளோக கூடி
ரெண்டுதினமாகுதேயென்ன மோடி-மை

பதம்-௩-ம் சாவேரி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

மானேயிவ்வேளையெனை-மருவாவிடிற்சகியேன்
வாராயெனதுகண்ணே

அநுபல்லவி.

தேனார்மொழிக்குயிலே தெய்வலோகத்தமுதே
சுத்தமெலியமனா மதகபயல்வாருட்டுன
திகழ்சண்பகமந்தார மிகவெறியும்வனத்தை-மா

சரணங்கள்.

இந்திரநீலமோசேலோ விருபுருவத்தடியீ
விற்குமவிழிகள்வகை யாது
மந்திரிகிரிபோறதோன்று முலைமேலொளிதர
மன்னுநகொவ்வைகனியோ வோறடி
சந்திரவதனமோடி சமயமிதல்லவாடி
தக்கவாநடத்துங் கொக்கோகவிதியின்படி
சாரடிமையல் தீரடியெனது-மா

காதலகொண்டேனுனது கனிவாயமுதருந்தக்
கருணைசெய்வாயடிவை தேகியே
மாதரொனுமினகளுநல் மகியனையபொர்பாவாய்
வையமீதுன்டோவுனைப்பாற் போகியே
போதாருநதியைநாவார் புளகித்திடவேநீ
போறகலசமுசுடு மழுநதந்தழுவமுகம
பாரடிமைமால தீரடிஎனது-மா

இன்னமுதேசிமாட்டி வெக்கிசநதகண்ணேட்டி
வினைநதயவிலையோ கூறடி
பொன்னேபருவமதிற புணர்ந்தாலல்லவோசுகம்
பொற்கொடியேமனது தேறடி
தன்னநதனியாய்நாவிற் றயங்குமெனறுமேவி
சநதமபணிசுப்ப ராமன்றமிழுகக்ருள்
சண்முகனைச் சாற்றுவரேனமட-மா

பதம்-இ-ம்-உசேனி தாளம் ரூபகம்

பல்லவி.

நேத்தந்திநேரத்திலே நீராடுங்கரைதனிலே
நெரிங்கியும்மைசாடைகாட்டி யழைத்தவளாரையா

அநுபல்லவி.

நேத்தியாமயிலேறுங்கந்தா நீரவளுமெதிர்முழிபாய்
நிற்கையிலெசொக்கயிலேபககர கனிலிருந்தேன்சாமி   நே

சரணங்கள்.

பாசிளநேமறப்படர்ந்த   கின்னம்போலஸ்தனமும்
பவளவாயுங்கருங்குழலும்   கபடமில்லாமனமும்
இரசனததிற்காணைநத லட்சணத்தைப்போலபெண்கள
யிந்திரலோகரம்பையோயின்னெந்தவுலகரிவையோசாமி   நே

முந்நாளிலென்னடத்திற்   சொந்தம்போலவந்து
முத்துமுத்தாய்ரசமாடி   மோகமதைத்தந்து
மன்னவாயுன்னிவுகொண்டென்னங்கொண்டொருமாதமுண்டு
வாருமையாவென்றுரையே   நீருமைபாவென்கவலை   நே

பிள்ளைமதியுடையபெண்கள்   பேதமையைக்கண்டு
பேருகெலாட்கொள்ளுவார்   புருஷரிதுவுண்டு
தெள்ளுதமிழ்சுப்பிரமண்   செய்பதத்துக்கருளுந்
திருவிடையோயினிசகியேன்சேவலங்கொடியுடையோய்   நே

பதம் இ-ம்-பிலஹரி ஆதி

பல்லவி.

தெண்டனிட்டேனென்றுசொல்லடி-என்சுவாமியைக்கண்டு
கண்டுவுனையண்டிவை   விரண்டாயிரந்திரபாகக்

அநுபல்லவி.

பன்னைக்குமொருநாளையிற்கண்ட   சீர்போலவேபரமை
கொண்டுவந்திடமபடு   வண்ணடயிலேயிருந்தவ
ரெண்டுமோகமாகவங்கு   வண்டாலேயிருக்கின்ற
மண்டலம்புகழு   த்தலைவடிவேலவற்கு தெண்

சரணங்கள்,

எப்போவருவாரென்னநான் முப்பொழுதும்பார்த்துக்கேடி
சுப்ரமஞ்சமீதினிலைத்து சுப்பிரமணியதேவனென்றுந்
தப்பாமலவாசிநதைய யெப்போதும்நினைந்திருக்கத்
தப்பிதமோவொன்றுமில்லை யிப்போதுமறந்திருக்க-தென்

நெஞ்சிலிரக்கமில்லாத பஞ்சமாபாவிமன்மதன்
பஞ்சபாணங்களாலென்னைக் கெஞ்சகெஞ்சவதைக்குறான்
அஞ்சாமற்போகநீயின்னங் கொஞ்சநாழிவராவிடில்
வஞ்சியின்க்ஷேமமென்சாமி பஞ்சுபடுபாடாமென்றுந-தென்

சித்தம்வைத்தேயொருமையாய் நித்தியமெனைச்சுகித்தோர்
நித்திரையிற்கண்டொருபனம்போ லாச்சுதன்றேவுந்தன்
புத்திமோசமாச்சுதங்கே ருக்தரைநோக்கநதென்ன
பத்தன்சுப்பராயன்போற்று முத்துக்குமாரசுவாமிக்கு-தென்

பதம்-௩-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அழைத்துவாராய் சகியே

அனுபல்லவி.

ஆதிமூலப்பொரு ளானசர்வேசனைச்
சோதிலாதனை வாழ்முருகேசனை-அழை

சரணங்கள்.

தழைக்குங்கடப்பமலர்த் தாரமுகனைப்புல்லி
தாராளமாயென்றுயிரை தண்பெறவேசொல்லி
இழைக்குமாரனென்னுமோ ரினிமைதங்கியவில்லி
எய்யுமலர்க்கணையா லாய்யமுடியாதல்லி
இதங்கொண்டுதழுவன்பினெடுபல விதநதங்குசுரயிநதையது
வெய்யவிருவருமொருமனதாகவேயிசைநது மருவவிதுதருண
மாமெனமொழிநது

மஞ்சமீதினிற்பொருந்த.

மாசிலாநற்பர காசமேசெப்பரமஞ்ச
வயங்குமுத்துப் பந்தலுநாட்டிய
முயங்குசித்திரக் கந்தவர்புட்டிய-மஞ்

மண்ணுடனைத்தையும் விலைகொளத்தக்கநிலை
கண்ணாடிகள்சித்திரப் படங்கள்மிகக்குலவி
மலாமெத்தையின்மிசைச் சலவைச்சல்லாவிரித்து
பலவுபசிதமிகு களபப்பன்னீர்தெளித்து
வாசமாலை விலாசநீடியே
வளமிகுநகரதி மாரனுமதிசயிக்க
வளைகைதங்கியசூரியபானு மனமயிரமிக்க-மஞ்சமீ

பஞ்சக்கச்சாபவற்கவலைகைகளருந்த.

கொஞ்சிக்கொஞ்சிவெள்ளிலைக் கொழுந்தின்சுருள்மடிக்க
கூடிப்பலலீலைகள் குறைவில்லாமன்முடிக்க
வெற்றியேசுப்பராமன் வாய்த்தநாதிக்குகந்த
வானவர்போற்றுநாதேசு தேனையுகநாமெத்த
வகைசேருவோவகை நாடிக்கூடியே
ஜகமுழுதெங்கணும் மோடித்தேடியே - மஞ்ச

பதம்-இ-ம்-சுருட்டி-தாளம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

அடிக்கடிகையைப்பிடிக்கிறு இவராரடிசகியே
இவராரடிசகியே

அநுபல்லவி.

செடிக்குள்ளேயொளித் தானுமவிட்டேனென்று
திடத்துடனெதிர மடக்கிமடக்கித்
துடுக்குகள்பல தொடுக்கிறாமனம் - அடி

சரணங்கள்.

தெருதனமாயிவ ரெருதனத்தைதொட்டு
தின்டவந்தான் தருமோ-அடி
ரெருதவிதங்கள்செய் தானுமதற்கிசை
தென்னுளந்தான் புகுமோ
மந்திரத்தில்மாங் கனியும்விழுமோ-வா
மாட்டேனென்றால்விட மாட்டேனென்றுயெந்தன்
முந்தானையைப்பிடித் திழுக்கவுமிவ
ரெப்படிதொடலாகுமோ தநுசெப்படியிதற்கெப்படியடி அடிக்க

சம்மதியாபெண்களைத் தொடர்வது
தான்புருஷத் தனமோ-மனை
ரமையயிலாவகை செய்வதுவேநல்ல
ராஜருகனென்ன கனமோ
இம்மலாசசோலையி லென்னிவருத்தமோ
வெகுதான்னையறிந்தாலகூர திருத்தமோ
நம்மையெவாமதிப் பாரடியூரிநல்
நாடி-சசொல்வேனிவ்வகைதேடிக்கொள்வார்பெருமபகை-அடி

விருப்பமுள்ளவளா விவர்கண்ட
வேளையிற் கூடாளோ-சாலங்
கருப்பிணிசசுகா தேடுமோமற்றுங்
காரியந தேடாளோ
இருப்புதூணைச்சே லரிக்குமோ-கனி
உதிரநுசசிஙாதையை செலிக்குமோகட்டை
நெருப்பையுநத்தனி மொய்த்திடுமோவநதி
நோதத்தினிலமோரதொழி லாரசெயபவாபாரிப்படி-அடி

பதம்-௰-ம-சாவேரி-அடதாளம்

பல்லவி.

இதைவிடயின்னமவேறவேண்டுமோராட்சி ஒன்றுபோம்
பிலலையிலலையெனறுகோடிபாவச மெடுத்துரைக்குநீர்போம்

அநுபல்லவி.

மதிதவழ்வேணுமுத் தையனையந்த
வஞ்சியுடன்கூடிக கொஞ்சியணைந்திட்ட
மைமகருநியுமருரான் வாடையுஞ்சொல்லுதே-இதை

சரணங்கள்.

எத்தனைசொனனலு மென்செவிக்கேகுமோ
வெனனைததாக்குவீண் பேச்சு-அவ
ளின்னேரமெங்கெங்கே தேடிவாளோயாவ
மெழுந்திருந்நேர மாச்சு

புத்தியில்லாதவன் போலநீரெண்ணுகிறீர்
போதிக்குறீர்மெய்போற் சாதிக்குறீரந்த
வித்தைத்தொழிலெல்லாங் கட்டிவையுமுந்தன்
மீதுநகம்பட்ட போதறெரியாதோ-இதை

நன்னயப்பேசசெல்லாங் கண்டதுதானிந்
நடப்பினிலேயின்பந் தருமோ-என்னமோ
நாட்டமிதயினி யாகிலுமுன்னாசை
நாயகியைப்போலே வருமோ
வானமயில்முருகேசரே சாதிக்குறீர்வீணாக
வாதிக்குறீர்மெய்போற் சாதிக்குறீர்தேவர்
மன்மதவேசங்கொண் டங்குநீராடிய
மகத்துவமெல்லாமுன் முகத்தினிற்றெரியுதே-இதை

ஐயமாகரசொல்லு வார்களோமுகத்தி
லார்த்திடுங்குங்கும மேதோ-நல்ல
தாகட்டிங்கலைமுடியையா பாருங்கன்னத்
தடையாளமொன்று போதாதே
கையிற்றிருட்டிருக்க வந்தன்சித்தெலாங்
காட்டுகிறீர்மெய்யே ஒட்டுகிறீர்நல்ல
சையோகவேளைதப்பிப் போமபோம்லோலரே
சந்தஞ்சுப்ப ராமன்றுதிவேலரே-இதை

பதம்-௩-ம்-நீலாம்புரி-ராகம்-அடதாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

காதலெனக்குத்தந்த-கண்ணாளனையவள்
கைவசப்படுத்திக்கொண்டாளோ

அநுபல்லவி.

மாதவர்பணியும்ஸ்ரீ வைதிநாதன்பெற்ற
பாலகுமாரனின்னம் வரககாணுமையால்-காதலெ

சரணங்கள்.

சோலைக்கருங்குயிற் கூவ-பாவிச்
சோமனுந்தணலாகத் தாவ
சேலைமன்மதன்கணை மேவ-வெய்ய

வெங்கைபோல்மாருதந் தாவ
பாலன்னங்கசந்தங்கும் நோவயான
பாதகிக்குறேன்பகல் ராவாய்
பாலப்பருவந்தன்னி லிணைப்பிரியவைத்துப்
பாதகியாரோ மயக்கிமருந்தையிட்டாள் கரு

அரைக்கணமென்னையே நாடியவ
னரைக்கணஞ்செய்குவான் மோடி
அரைக்கணமென்னைகொண் டாடி-யவ
னரைக்கணம்வர்ணிப்பான் பாடி
அரைக்கணமென்னைவா தாடியவ
னரைக்கணமென்னைமுத் தாடி
இருவருமிப்படி யினியபாலும்நீரும்போ
லிருந்தநேசமெல்லா மறக்கவைத்தாளேபாவி கரு

பன்னீர்வென்னீருபோ லாச்சே-புலகிற்
பார்த்தபோநகைத்திட லாச்சே
அனைசொன்னசொல்னிஜ மாச்சே-யென்று
மாராதபெருந்துய ராச்சே
இவ்வேனரந்தலைகுனிய லாச்சே-பாவி
யிப்படியுமென்சென்ம மாச்சே
தனயன்சுப்பராமன் தமிழுக்குதவும்வேலான்
சர்வலோகமுமுய்ய சாயுச்சியம்வாங்கவெய்ய கரு

பதம்-இ-ம்-உசேனி தாளம் ரூபகம்.

பல்லவி.

என்செய்வேனினியுரையேனேடின்மயிலேநாதன்
யிணங்கவில்லைகொஞ்சமேனுமேனுபாபந்தெரியேனே

அநுபல்லவி.

கன்மனத்தோனென்றுமுன்னங் கண்டறியேனோவின்னம்
கருதுவேனோவருறவைக் காசினியேலடிசகியே என்

சரணங்கள்.

வஞ்சியேநான்பஞ்சணையிற் றஞ்சமெனநாடி
மருவுமென்றேகால்வருடி வணங்கினேனொருகோடி
நஞ்சையுண்டோடிதைவி னெஞ்சிரக்கமறியான்
கெஞ்சுவேனோவஞ்சலித்தே மிஞ்சினவன்றனைச்சகியே என்

முத்தந்தருவாயெனவே மோகமதாய்ப்புல்லி
முப்பழத்தோடமுதருந்த முன்னம்வைத்துச்சொல்லி
நித்திரையிரங்காமையினால் சேர்த்துமெல்லவணைந்தேன்
பித்துக்கொட்டிப்பேசினது பொத்தனையோவடிசகியே-என்

பாடவகரணமுதலாம் பக்குவங்கள்தெரிந்தே
பலபலவாமின்பங்களும் பரிவுடனேபுரிந்தே
கூடவர்தந்திரங்கொண்டே வகத்திலுன்னையென்னைத்
தாடனமுஞ்செய்திலேனே பேடிபோலவடிசகியே-என்

பார்ச்சமன்றேபுவியினுக் கெள்ளைபக்கலிலேயார்மங்கை
பரந்தரைமுடியினி லெல்லப்பட்சமுடன்கங்கை
அங்கமுமையானவளே வந்துசுப்பராமனைத்தங்
கண்ணுஞ்சங்கரன்போல லெங்குங்கண்டதில்லைசகியே

பதம் இ-ம்-அடாணா-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

ஆணைக்கண்றுடையானென்றே-யார்க்குந்தெரியாதோ
வாலக்குறும்பைவைமடி

அநுபல்லவி.

தமையப்புகழுமவிலே தனிலுறைவோர்நேசனை
தந்திமுகனைச்சேயாய் தந்தசபாபிசேனை-ஆணை

சரணங்கள்.

முக்கண்படைத்தோனென்ற முறைமையென்முன்செல்லாது
முனிக்குரைத்ததமிழியம் முத்தமதிற்செல்லாது
தக்கன்மகட்கதனில் தந்தாரென்னைக்கண்ணை
தாய்போயிறவுமுன்சொல் தாணிணியிளக்கெண்ணை-ஆ

கருத்தாயோதவந்தாய்முன் கண்ணப்பனெற்சினுண்டு
குமரவயாயவர்க்கோர் கண்ணளித்ததுமுண்டு
வரித்தாமுந்தனைப்பார்க்க வுள்ளதாரக்கண்மேலான
வுச்சிதவார்த்தைதயெல்லாம் மொழிந்தியதோசெந்தேனை-ஆ

எரித்தாய்முப்புரத்தையு மெரியச்செய்தாய்நகைத்து
மிருவருமொருவகையாகி யென்செய்குவீர்பகைத்து
பத்திசெய்சுப்பராமன் பணியுஞ்செஞ்சடையானை
பரிக்கும்வழியில்லாத பருத்தவெண்விடையானை-ஆ

கப்பராமஐயர்பதம்

பதம்-இ-ம்-சாவேரிராகம்-ஆதி

பல்லவி.

உனக்கேனிந்தப்பதட்டம்-இந்
கொருக்காற்செல்லுமோவவனிட்டம்

அநுபல்லவி.

தனக்கேகதியில்லாமல்மானந் தானியெங்குந்தூற்றினள்
சன்யாசியோநீர்சொல்ல சமுசாரியோநானல்ல

சரணங்கள்.

ஆணையைப்பூணையைவெல்லப் போமோ உன்றுமல்
ஆற்றுவதற்கரிய மாமோ
பாணையிற்பதியோட்ட லாமோ-வீணே
பதறுவதாற்காரிய மாமோ
கானில்மேயும்பணைக் காட்டெரிக்குட்டி
கலருவதனின்சலை சலபொட்டி. உன்

சிந்தைதியேனிதென்ன கோலந்-சற்றேனுந்
செல்லைத்தங்னிடமவள் நூலம்
முந்திநானென்றவட்கிந் நூலந் தன்னில்
முயோந்நிறேன்றேயோகேடு காலம்
பந்திவிசாரித்திடுவள் பந்ரமிருக்கிலென் நுரை
டையாவளித்தவென் னொயனையெனக்கதுறை-உன்

காதலுக்கினியவென்கண் ணோவோவாரிருங்
கானைக்குறைவின்மனா வாளா
நாதவிழ்பூங்கடம்பணி தோளா பண்டோர்
ஜெகபலுக்குதவிய தயாளா
ஓதுநேசப்பராமன் தமிழுக்குதவுநேசா
உம்பரெருக்குப்பராவு மொளிர்வடிவேலா-உன்

பதம்-இ-ம் கல்யாணி ராகம் ஆதி.

பல்லவி.

அவனிலவெனன்றேவிணு-யானமட்டும்பேசுராய்
அறிவேனடியுன்றன்மையை

தலைமுயர்க்கபணி மயிலைவாழ்கபாலீசன்
றந்தகெர்வமேமாவந்து யெந்தவித்தாலென்னை - அவ்

சரணங்கள்.

யெவரென்னவுஞ்சொன்னு ரிழுக்காய்வலிய சண்டை
யேதுவராவு யெழும்பித்தெருந்தொண்டை
அவலைசசாக்கிட்டுறலை யிடித்தபழங்கதைபோ
லஞ்சாமற்கொஞ்சமேனுமசங்கொண்டெண்ணிபாராமல் அவ்

வையமுள்ளவரைக்கும் வசைக்கேயுடலெடுக்காய்
வலைப்பு கொண்டேதிரிந்து வருபவனைவிடுத்தாய்
எய்தவனைவிடுத்து வமபைநொந்ததுபோலே
யிளப்பங்கண்டுகொண்டாயோ யெண்டிவாய்மையுமுடாமல் - அவ்

நித்தமிப்படி நீசெய் தெரியுனக்கழகாமோ
நிற்குநமுன்னாலுஞ்சாம் நிலமைசாசொலப்போமோ
பத்தன்சுப்பராமன்போற்றும் பனிமதிசடையாயென்
பாலிருக்கத்தானுந்தன் பகட்டெனசெய்யுமோபோடி - அவ்

பதம் இ-ம் காம்போதி நாளம் அடதாளம்

பல்லவி.

சேத்திராத்திரிபோன பெண்வீட்டிலிருவல்ல
நிலைமாகவுற்றுபாரும

அனுபல்லவி.

பூக்கிருக்குஞ்சோலைசூழ்கழுக்குன்றந்தன்னில்மேவும்
புண்ணியரேயாந்தக் கன்னியுமானைலே சே

சரணங்கள்.

இருட்டுமேவளையிலேநீர் இருட்டுதனையாய்ச்சொல்லுக
இருட்டெல்லாமவெளியாகசுமிரட்டாதேயுமபோயசுவாமி
இருட்டுப்பாலுஞ்சினித் தேனுமபாருக்கற்கண்டு
மிரட்டிவாயிலூட்டிய பெண்வீடுநதயிதியில சே

பஞ்சணையிலேயந்த வஞ்சியப்பீரப்பகூடிக
கொஞ்சியிருஞ்சடித்த குஷியிருக்குமேசபாரும
மிஞ்சிசன்னதமேறி வீதிதப்பிப்பிதியிலே
அஞ்சகவாய்திறந்து கெஞ்சிகெஞ்சிமயங்கினீர் சே

பாதிஇரவில்வந்து வாதுகளேன்செய்கிறீர்
நீதியோஉடிக்கிது வேதகிரிவாசரே
சாதுக்கின்பங்கட்டருஞ் சூதெல்லாமோதுகிறீர்
ஓதுஞ்சுப்பராமன்தமிழ்க் குகந்தருஞ்சூமீசரே - வே

பதம், இ-ம்-சுருட்டி-தாளம்-அடதாளம்

பல்லவி.

இசற்கோகான் பெண்பிறந்தேனே-இன்ன
மெனசாமிவரக்காணேனே

அநுபல்லவி.

ஆதரிக்கும்மெர்த னழகுதுரையெனக்தப்
பாதகிகைவசப் படுத்திக்கொண்டாளோவையோ-இ

சரணங்கள்.

கட்டிக்கரும்பையென்றன் கையில்வைத்திருந்திப்போ
கைநழுகிவிடுத்தே கலங்குகின்றேனே
மட்டில்லாவசைகொண்டு மருகச்சமயமதி
மாரனென்றேமிகான் மனமகிழ்ந்திருந்தேனே- இ

காலக்காலமாயிருந்த கண்ணுளனுமனதிற்
கருதாமற்போனதாற் கலங்குதெனதுநெஞ்சம்
கோலகிறக்கிளியை வளர்த்துப்பூனைவாயினிற்
கொடுத்தாற்போற்பாவிகையிற்கொடுத்துதிகைக்கலானேன்

ஆடுமயின்மேல்வரு மழகனைக்காண்பேனோ
ஆதிகாட்போலமகிழ் பூண்பேனோ
பாடிப்பரவுஞ்சுப்ப ராமன்பதத்துக்கருள்
பண்ணவனைப்பிரிந்துமண்ணின்மீ தும்வாழ்வேனோ- இ

பதம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி.

வேசையொருவர்மீதிற்-பாசம்வைக்கலாமோ
காசைக்கொடுத்தவனே கணவன்

அநுபல்லவி.

தேசாதிபதியென்று ராஜகோபாலன்மே
லாசைமனதிலெண்ணி மோசம்போகலாமோ

சரணங்கள்.

சித்தங்கலங்கியமது கீர்த்திச்சொல்கிறபேரை
திருடரென்றல்லவோ தெரிந்துக்கொள்ளவேணும்
இரதையாய்மையல்தீர்த்தி வருகிறவர்தன்னை
தடவியவர்தேடவே தனத்தைப்பறிக்கவேணும் - வே

ஞாலமீதினிலே காலேயென்றோமக்கு
வலஞ்சுகமாய்ச்சொல்வார் நம்பப்போகாதுமானே
காலமிதுவேகணி காலமென்றெண்ணித்து
காற்றுள்ளபோதெல்லாந் தூற்றிக்கொள்ளவேணும் - வே

காமன்கலைபடித்துக் கலவிசெய்யவன்றனை
கண்டபென்றவன்பாலிற் கருத்துவைக்கப்போகாது
காமொருவர்செய்குதாலே மாரலாமோடி
கனிதேனோசெம்பொன்முக நாயின்கறிகூதேதது - வே

பதம்-இ-ம-கல்யாணி-அடதாளம்.

பல்லவி.

வருவதானுலவரை வரச்சொல்லுநானங்கே
வரக்கூடாதடிமானே

அநுபல்லவி.

குருமணியிழைக்கொளிர் செய்யகதிர்வேலேந்துங்
குன்றைக்குடிக்குமர னின்றைக்கென்னளவுக்கு - வரு

சரணங்கள்.

கொண்டகணவன்செய்யுந் தண்டனைகள்பொல்லாது
குடிபபெண்களாதற்கஞ்சி நடக்கவேணுமல்லாது
துண்டரீகபுத்தி கொண்டாலதுசெல்லாது
சொல்லேவார் மொழியிலலாது
ஒண்டியரிச்செல்கிறே மென்றுமனங்கோணுமல்
வணிலவுநதேன்மலர் வாடைபிகப்பூணுமல்
மையினுளினிலயலாரகள் கண்ணிற்காணுமல்
வநதாவிஷ்டம்போல் மகிழ்ந்திருக்கலாமெனச்சொல்லி - வரு

ஆசையோகணக்குக இல்லாமற்பெருகுது
வானாகட்டுமெனறால் நெஞ்சமுழுருகுது
ராஜவீதியில்பத்திர காளியென்றிருக்குது
கடுவேலவந்து நிற்கு

மாசிவசுதவென்றனைப பேசப்பண்ணிரண்டு
மணிவேலையிற்றனியா யுற்றகுஞ்சமயனென்று
விசுஞ்சூரியப்படையும் விளங்குமிடையிற்பூண்டு
விஞ்சைமந்திரஞ்சொல்லி வேஷமாற்றிக்கொண்டு-வரு

கன்னியரிருவர்கள் களிப்புறும்சேயனை
கனகமாய்வரைவகள் கலசப்பாலுண்வாயனை
பன்னுங்கலசமுனி பாவிப்புகழ்தூயனை
பகருமதி வுபாயனை
என்றனுயிர்த்துணையா யிருக்குமமிர்தவல்லி
யிசுணமபால்மாறும லெழிற்குன்றைக்குடிபுல்லி
வன்னசொன்னளென்றப ரேதேனுமுனைக்கெல்லி
விழுத்தாலுமபேச்சைவற் இதவுவார்த்தைகள்சொல்லி-வரு

பதம்-இ-ம்-சாரங்கம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

கையிற்பணமில்லாமற் கலவிசெய்யவந்தீரோ
கடனுனெழுந்திருஞ் சாமி

அநுபல்லவி.

ஐயரேதென்பழனி யருமைக்குமரேசரே
அம்மான்மகளானாலும் சும்மாவரப்போராரோ- கை

சரணங்கள்.

ஆசையிருந்தாலென்ன காசைவிடவும்போமோ
வழகுமாப்பிள்ளையானால் வளவுக்குச்சிலவாமோ
வேசைக்குகாசல்லாமல் வேரேயிரியமுண்டோ
வீணாய்வந்தானீரெங்கள் வீட்டுக்கிழவிவைவாள்- கை

தெக்கினம்பாட்டிப்பாடி திருநாமமிடவந்தீர்
சிரித்துச்சிரித்தகையிற் றிருக்கைபோடவந்தீர்
அந்தக்காரணத்தாலென் மனதைமயக்குறீர்
ஆரியக்கூத்தாடினாலுங் காரியத்தைவிடலாமோ- கை

பதம்-இ-ம்-அடாணா-தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி.

அறிவேனறிவேனடாசாமி-உந்த
னாசைப்புமிருகைவிசைப்புப்பசப்பும்

அநுபல்லவி.

அறிஞர்களேத்தும் வேளூர்தனில்மேவிய
வையனேமெய்யனே பன்னிருகையனே - அறி

சரணங்கள்.

வேண்டியபொருளைக் கொடுத்துக்கொடுத்து
வெகுவாயுன்மனஞ் சலித்துச்சலித்து
வெறுத்தவர்போல் பிகுவுகள்செய்கிறாய்
வேண்டிவேண்டியென் ரேசுரீரபேசுரீர்
ஏதுக்கோவென்னுடன் வாதுகள்செய்கிறீர்
யேதுக்குவஞ்சவா ளென்றெண்ணிபபராதீ
ரிருக்குமமபிட கருத்தைமெத்தவும் - அறி

கடைக்கண்ணாலெனை மிரட்டிமிரட்டிக்
கருணையுள்ளோர்போலப் படித்துப்படித்து
கதையெடுத்தோதுமுன் றெழில்வகையெல்லாந்தெரியும்
விடையுயர்த்தவன் றாதமுத்தையனே
வீணுசகுழைப்பாரென் றெண்ணிமயங்காதே
விதைதடையபுரி சுதரமயினமேல்
வேடிக்கையாய்வரும் வாடிக்கைகள்மெத்த - அறி

வேசைக்குங்காசுக்குந் தொந்தமதல்லவோ
மேதகினாலுனக்குச் சொந்தமதல்லவோ
வீணுசைகொண்டிக்காளென்ன பலன்கண்டேன்சாமி
பாசமதாம்சுப்ப ராமன்செந்தமிழைப
பாடுமென்னுடனே கூடிமுயங்குடைய
ஆசைவார்த்தைகேட்டு மோசமபோனேன்மிக
வன்னுட்சொன்னமொழி விகாள்வரைக்காணேன் - அறி

பதம்-இ-ம-கேதாரகௌளம-சாபுதாளம்

பல்லவி.

அஞ்சுகமேயென்னாசைக்கண்ணாளனை
யழைத்துவாடிமானே கண்ணாளனை

அநுபல்லவி.

கஞ்சமலர்த்தடஞ்சூழ் கச்சிநகரிலவாழும்
கருணைகடாக்ஷனெனைகள் கரிகிரிவாசனை

மாங்குயில் கூவுது மருகத்தாவுது
பாங்கியே மன்மதப் பயல்கணை மீறுது
திங்கள் கலைசயாலென் றங்கமெல்லாநோகுது
தேமற்படர்ந்தகொங்கை விம்மிமயல்மீறுது-அந்

சிந்தையிற் றுயர்மிக மிகுந்துவருகுது
சித்தசன் கணையாற்காம லாகிரிபெருகுது
எத்தவிதத்திலேனுமிங் கழைத்துவருவது
யோகிழையேயுங்கட னிலைசயாவிடுற்றளாது-அந்

அச்சுதனுமெங்கள் கச்சிநகர்வாசனை
யனைபாககமலத் துரையுமதிநேசனை
இச்சையுள்ளோர்க்கன்பர விருதகுஞ்சகதீசனை
இங்குவரச்செய்காணுனக் கெத்திறசெயவேணபூசனை-அந்

பதம்-இ-ம்-தோடி-அடதாளம்

பல்லவி.

தெளிந்தநிலவுபகல்போலவெரிக்குதே-என்றுரைசகண்ணுட்டியை
பாராமலெந்தனமனமபதை பதைக்குதே

அநுபல்லவி.

அளிகோவிழிச்சிற்றிடைச்சி துரைச்சியோதன்
அருமைதெரிந்துமோசஞ் செய்தாளோ-பாவி
வளருந்தாராபதிபோலுதோயுத மாகுதே
வரவரவுமேமோக மீறியிருக்குதே - தெ

சரணங்கள்.

சித்திலிபியவொன்று மெத்தவுமபிரமைகொண்டு
செப்பமதமீதிளிறசென்று முத்தமிடடுக்கொண்டு
மஸ்தகமாயினினை வளருஞ்சோசகுளப்பூசி
மன்மதகேளிகருப பந்தயங்கள்பேசி
தகைதமொழிபிருந்தாக் கைக்கலந்தானைத்த
விசைதயைமறந்தாளோ மீணப்பொருந்தாளோ - தெ

குளிர்ந்தவேனையில்லாதே குலவிமார்போடணைத்து
குரபவதனைக்குழைபக் கட்டிமணமகிழ்ந்து
வளமாயெந்தனுக்குச்செங் கனிவாயிதழைத்தந்து
மையல்மிகவுமூட்டி யலகுறபடத்தைக்காட்டி

துளபமணியுங்கிருஷ்ணை லீலைப்போற்பாராட்டி
சுகந்தரவுருவாளோ சீமாட்டியெனகண்ணாட்டி - தெ
சற்றேசெய்துமோடி சுந்தமதாகத்தோடி
வித்தையாகப்பாடி கித்தமூரான்கூடி
நித்திரையினிற்கண்ட கனவாச்சேயதை
நினைக்கநினைக்கபெரு மூச்சாச்சே
பத்தன்சுப்பராமன் பங்கினிலிருக்கதென்றும்
முத்துமுத்தாட்குலரவு மொழியாளைகாணாமல்- தெ

பதம-௯-ம்-சாவேரி-தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி.

எங்கேயிருந்தாலுந்துரை சாமிக்கென்மேற்பக்ஷம
யிருக்குமடி யன்னமே

அநுபல்லவி

செங்கழுனீரோடைசூழுந் திருவாரூர்தனில்வாழும்
தேவாதிதேவன்வசந்த தியாகேசனவனுக்கு

சரணங்கள்.

நானவனுக்குச்செய்த நன்றியிவ்வுலகுள்ள
நாளளவு மறக்கான்-ஒரு
நாளாகிலுமென்னை விட்டுதுவரையில்
காழியுமபிரிக திருக்கான்
ஏனென்றுமென்மேல்மோடி தானேசெய்துக்கொண்டு
மானேயிருக்கின்று ஞானென்செய்குவேன்
எவர்களுடன்கூடி யிருந்தபோதிலும்
யென்போலவனுக்கு கிடைக்குமோபோடி- எங்

ஆதிகாலையிற்றலை தொட்டெனக்குச்சொன்ன
வானைதனைக்கிரண்டு செய்யான்-அவனுக்
காராகிலுமென்மீது தூறுசொன்னபோதிலும
அதைமனத்தினிலென்றும் வையான்
சூதுகாரககளி சக்காளத்தியென்மேற்
றோவேழக்கெல்லாமோதி துரைசாமிடைமயக்கச்
சொக்குபொடியுநதூவி துலையாமோகநதக்தாளே
சுகமாகத்தானேயவன் வாழட்டுமென்கள்ளன்-எங்

எத்தேசகாலமும்மச் சித்தினியுடனேகூடி
யிருந்தபோதிலுமென்னைத் துப்பா-னவனை
இனைந்துபத்துநான்கு கரணஞ்செய்யும்போது
மென்னவினைந்துருகிச் சுகிப்பான்
கொத்துப்பூங்குழலாளே கோதாயென்மலக்குழாய்
கொள்ளையர்குயிச்சள்ளைவெள்ளையாய் நானைத்தெரியும்
உற்றநிலவெங்காநு மௌனிகுன்றுதிருக்குமோ
வோதுஞ்சுப்பராமன்றமிழ்க்குகந்தருளுந் தியாகேசன்-எங்

பதம்-இ-ம்-கியால்-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

வருவாரென்றெண்ணினேனே
வலகமோசமபோயினேனே

அநுபல்லவி.

திருவளர் தணிகாசலதுரை
சிவசுப்பிரமணிய னெனுகினைய- வரு

சரணங்கள்.

மால்கொண்டுபுல்லி வாய்மைகள்சொல்லி
ஜாலக்காரனவன்செய்த சமர்த்தறியாமலிங்கே- வரு

நாளுனையென்றும் கழுலவிடேனென்று
தேனொழுகப்பேசியென்னை தெருகடக்கவிட்டவனிங்கே-வரு

அற்புதபாத னறுமுகநாதன்
சற்கரைகஞ்சிவார்த்துதழுவித் தலைதொட்டுவடிவேலனிங்கே-வ

பதம்-இ-ம்-அடதாளம்

பல்லவி.

ஆசைமிஞ்சுதே-பெண்ணாசேஎன்னை
யணைந்தொருமுத்தம்தாடி

அநுபல்லவி.

வேசையர்க்குள்ளேயுல் லாசைக்காரிநீல்லு
மேடையின்மேல்வினை யாடுவோமிருவரும்-ஆசை

சரணங்கள்.

பத்தரைமாற்றுள்ள தங்கசரீரத்தைப்
பார்த்துப்பார்த்தென்மன முருகுதே
குதலைக்குஜயிரண்டே கண்டவுடனெனக்கு
கூடவேணுமென்றுமத பெருகுதே
இத்தனைமோடியாமோ ஏய்க்குறுப்பசும்மாபோமோ
பத்துவொன்றாறுபொன் றருவனடியென்னைப்
பாரடிமையல தீரடியன்னமே-ஆசை

சீதக்குளக்கரையிற் றண்ணீரிலுனைக்கண்டு
சிந்தைமிக மயங்கினேனடி
மாதரசேயுன்னைப் போலப்பெண்களிந்த
மண்டலத்திலெங்கும் காணேனடி
காதலுடனுனது காலொடுகாலிணைத்துக்
காதிலுள்ளமணி காவதாளீவிக்
கலாதுமனமதலீலை செய்யவும்-ஆசை

இடையிலுடுத்ததுகிற் காற்றிலொதுங்குடபோதுன்
னிருதுடைபசும்பொன்போற் காணுதே
வடிவுறுமஞ்சள்பூசும வாடையதனைக்கண்டேன்
மதிமயங்கியேபாமை பூணுதே
அடைவுடனெனைக்கூடி யதாரசத்தைத்தாடி
குடமதுதனிலென் னுகிரவடுகோட்டவும
கொககோகவிதியின்படி புட்குரல்காட்டவும-ஆசை

பதம் இ-ம்-கல்யாணி அடதாளம்

பல்லவி.

என்னகாரியங்கண்டு-இந்தகுமாரன்பேரில்
யிச்சைவைத்தாய்மகளே

அநுபல்லவி.

சின்னஞ்சிறிசுன்மேலு மின்னக்குழந்தைவேலன்
செடியுங்காடுமேடுங் குடிவாட்டையுமில்லையும்-என்

சரணங்கள்.

தேடிக்காணவென்று லோடிமலைமலையாய்ச்
சென்றதிசைக்க வேண்டும்-அவ

சேர்வையோவெளிதல்ல செய்யும்டமரகங்கள்
செப்பவொரா லாகும்
நாடித்திரிந்தாற்குன்றை கோடிகோடியாகவே
நாளைக்கும்விளையாட்டாய்த் தாளாலெற்றியெறிவான்
பாடுவோரொருகவிப் பாடிறொலுங்கேளான்
பதினாயிரம்புக மூற்றுப்படையைக்கேட்பான்(என்)

சோகமென்னடிமாதே யேகபுருஷனுகத்
தூய்தினைப்புனஞ் சென்று அங்கு
சொல்லுமாயாலோட்டநின்ற வறியாப்பெண்ணையேமாத்தித்
தூக்கிக்கொண்டானே யன்று
ஆகையாற்சோடியே யவன்றந்தையோகபாலி
யதிலும்பிட்சாண்டிபெற்ற வன்னையேமுழுநீலி
வாகைசேர்பத்திரகாளி வாய்த்தமாமன்கோலி
வையகருத்திரதரா ளையோபண்ணுவாரேகேலி-என்

சசு-பதம்-இ-ம்-பியாகடை-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

கண்மணியேயென்சாமியை யின்னம்வரக்காணேனடி
கனவிலுமறவேனடிமானே

அநுபல்லவி.

மன்னனெங்களுமைபாலன் மாதவர்கட்கனுகூலன்
மைந்தன்சபாபதிமால்தரு சந்த்ரனையழைத்துவாபோடி கண்

சரணங்கள்.

எத்தனைமோடியென்சாமிசெய்யும் விந்தையதேனென்றுசொல்வேன்
சித்தசன்வந்துமெத்தவுமென்னை யெத்துரானடி
மெத்தையிற்படுத்தாலுமென்கண் ணித்திரையோவருவதில்லை
குத்துங்குசங்கள்விம்மிமனது குழையுதேயிதற்கென்னசெய்வேன்-க

பண்டுபழகியிருந்தசாமி யென்றைக்கவரென்னண்டையில்வருவார்
கண்டுகொண்டாற்கலக்கந்தீரும் காமிநானடி
தென்றற்காற்றும்வீசுதடி இகழ்துடைரெண்டுந்துடிக்குதடி
இந்தவேளையிலெந்தன்சாமியை யெவ்வகையேனுமழைத்துவாபோடி

இந்தவிரகவேதனைமானேநா னெந்தவிதத்திற்சகிப்பேன்
அந்தரங்கமியாவுமறிந்தபுருஷ னழகுதுரையடி

சுந்தரமீனாட்சியினது தூய்தனபாலுண்டவன்றனை
இந்தக்ஷணத்திலவணங்கிச்சபா சுந்தரனையழைத்திங்கேவாபோடி க

௫௰-பதம்-இ-ம் பியாகடை-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

எங்கேயாகிலுமவன் சுகித்தாலதுபோதும்
வேண்டிநீதூற்றுகிறாய்

அநுபல்லவி.

கங்கையைத்திங்களைக் கதிர்சடையணிபீசன்
காலைத்தூக்கிநின்றே யாடுஞ்சிதம்பரேசன்-எங்

சரணங்கள்.

பெண்ணென்றியான்பிறந்த பிழையற்றிருப்பதாலே
பேச்சாலாவதென்னடியினி மேலே
என்னென்றவர்சொலினவ விசைவார்த்தைபுவிமேலே
யெல்லாருஞ்சரியென்றவ ரெண்ணங்கொண்டனரே-எங்

வருத்தப்படுவதினால் வருவதென்னடிமுன்னம்
அவர்பத்தியதெல்லாம்போய் நானத்தினாலோசின்னம்
இரவும்பகலுமென்னைப் பிரியாமலேகூடி
யிருந்தபுண்ணியன்றனை யென்சொல்லுவேன்போடி-எங்

அனுதினமுமவரை யணைவதற்குநானே
யாசையுற்றேனெரு நேசமதாகினேனே
மனதிற்றயவிருந்தால் வருவாரடிமானே
ஈனமில்லாதவர்மேல் மையல்கொண்டவர்தானே-எங்

௫௰க-பதம்-இ-ம்-தோடி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மானேமயிலேகுயிலேகண்மணியே-என்மன்னனைக்காணேனோ
மானேமயிலேகுயிலேகண்மணியே

அநுபல்லவி.

தேனேயெங்கடன்பதி ஸ்ரீபதி
திகழுஞ்சபாபதிசந்திரனைத் தேடிவாடி-மா

சரணங்கள்.

கன்னிவயதிலென்னைக் கைபிடித்தாரடிமானே-அடியேதேனே
கலந்துசுககலவி செய்தாரடிகோடி
மன்னனுக்கெவளோ மோசஞ்செய்து
மருந்திட்டவகையை நானறிவேனடி
மனதுகலங்கிதுரை மதன்மலர்ப்பகழியால்
மயங்கித்திரிகிறோ வறியேனடி-மானே

மதியுமுதித்ததிப்போமனது கலங்கித்துரைமானே-அடியேதேனே
மதன்கணையோசர மாரிதொடுக்கிறனே
மன்னனில்லாதயில் வேளையிலேநான்
மனமகிழ்ந்திருப்பது மழுகோடி
மதியனல்காவுது விதிவசமோபெண்ணே
வஞ்சியான்முன்செய்த பூசாபலன்றானோ மானே

௫௨-பதம்-இ-ம்-பியாகடை-அட-தாளம்.

பல்லவி.

ஆருக்காகிலும்பயமா-சும்மாய்சொல்லட்டு
மதிலென்னரகசியமா

அநுபல்லவி.

போருக்குவிஜையனென் யோடிலிங்கதுரை
போகங்கிடைத்ததெந்தன் யோகமல்லவே பெண்ணே - ஆ

சரணங்கள்.

நானேசம்மதித்தால் மற்றவர்க்கென்னகஷ்டி
ராஜாங்கமறிந்தவர் கார்சொல்லுவாரட்டி
மானேமதயானைமே லேறியுங்கிட்டி
வாசனுமைழய வேணுமோபளாகெட்டி - ஆ

மனதுக்கிசைந்த மணவாளனைச்சேர்ந்ததாலென்
வாய்மதங்கொண்டுபேசும் வம்பர்களுரைக்குஞ்சொல
தனதாயெடுத்துக்கொள்வோர் சர்வசண்டாளமாம்புன்
சார்புடையோரெனக்கென் சாமிவந்தாற்கோடிபொன் - ஆ

நான்பிடித்ததுவென்ன முருங்கையின்கொம்புபிடியா
நடத்தைதெரிந்தவருக் கொருவர்சொன்னபடியா
மான்போல்விழியாற்கெல்லா மிதுதானென்னநொடியா
வஞ்சியானிதற்கெல்லா மஞ்சினகுடியா - ஆ

௬௪-பதம்-இ-ம்-கியால்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

என்னிடநடத்தைக்குந் தேவரீர்மோடிக்கு
மெந்தவிதஞ்சேருஞ்சாமி

அநுபல்லவி.

கன்னற்செழிக்கும்வேளூர் முத்துக்குமாரசாமி
இன்னமென்னபேச்சுன் னெண்ணம்வேறதாச்சு என்

சரணங்கள்.

இதுவரையிற்சொன்னதெல்லாம் வெட்டவெளிச்சமாச்சு
கற்பூரமிட்டதுவாற்றிற் கரைத்தபுளிபோற்போச்சு
சூதுசெய்தவர்தம் போதனைமிகவாச்சு
சொந்தமென்றநம்புமென் னதிர்ஷ்டமிப்படியாச்சு-என்

தேடியழைத்தாபபோலே யும்மிடமிகுநேசம்
தெரிந்ததுநீர்செய்த தெல்லாமுழுமோசம்
வேடிக்கைசொற்களோ வினையமாக்குநீர்நாசம்
வேறேயானதினாலே வருகுதேமிகுரோஷம்-என்

மலரைக்கசக்கிமுகர்ந் ததினாலுணவோபாவம்
மனமுமனமுமொத்து மருவினாலுண்டோகோபம்
குலதெய்வமாய்ச்சுப்ப ராமனானுதினமும்
கொண்டாடுஞ்சேவலக் கொடிக்குமரா இறியாள்-என்

௬௫-பதம்-இ ம்-சாவேரி-தாளம்-மிசுரம்.

பல்லவி.

கணவன்வந்தழைக்குறான் போய்வருகிறேன்பட்சம்
கருத்திலிருக்கவேணும்

அநுபல்லவி.

மணிமேருவனையதிண் புயனேசண்முகவேலா
வாலிபத்தனிலென்னைத் தாலிகட்டினசொந்தக்-கண

சரணங்கள்.

அடிக்கடிபுகழ் சொல்லியனுப்பினு
நையானத்துக்கிடந் தோணுமே
எப்படிக்குநா யிருந்தாலுமூருக்குப்
பால்குடிக்கிட வேணுமே
கடத்தினாலுமவன் விட்டுப்போவதில்லை
கசக்கிமோர்வதினால் ரசக்யமொன்றுமில்லை
அடுத்தவீட்டுக்காரி யறிந்தாலுமிகுதொல்லை
ஐயனையென்மனை தாரவஞ்சனையில்லை-கண்

கொண்டவன் தூற்றினும் கூரையுந்தூற்றுமென்று
கூறும்பழமொழியென்ன பொய்யோ
துண்டரீகனிச்செய்தி யறிந்தாலெளிதில்விடான்
சுவாமிசித்தமென் பாக்கியமையா
குண்டுணியனவற்கு கொள்ளிவாயிருக்காது
குலத்துக்கிழுக்காஞ்சொற்கள் கூர்வதுகூடாது
பெண்டுகள்கணவன்சொற் பிசகிமீறப்படாது
பிடித்ததேபிடிவாதமா யோதுவதுதகாது கண்

பங்கயமலர்போல வெங்கிருந்தாலுமுன்
பதத்திலெனாசிந்தை யிருக்கும்
துங்கமுறுங்கடப்ப மலர்மார்பாவுபசாரச்
சொல்லல்லயிதுதெரிந் திருக்கும்
சங்கையிருந்தாநேரே வெளியாக்கிப்பொறுத்துக்கும்
சுவாமியெந்நடத்தை தெரியுமுன்கருத்துக்கும்
பங்குனிதிருநாட்கு வருகிறேன்பொறுத்துக்கும்
பத்தன்சுப்பராமன் பாட்டுக்கருள்வோய்பசித்திருக்கும்-கண

௫௫-பதம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி-தாளம்-மிசுரம்.

பல்லவி.

வந்தகாரியமேதையா-தேவரீரிங்கே
வந்தகாரியமேதையா

அநுபல்லவி.

வந்தகாரியமேது வகைமேர்சமாயிப்போர்து
கொங்களமணிமார்பா குருவேகோபாலரிங்கே

சரணங்கள்.

பர்வசமுமக்கங்கே பட்சமில்லாதிங்கே
வரவரமோகமங்கே மாயங்காட்டுரீரிங்கே
ஸ்திரமானதுமெங்கே தெண்டிக்கதேவரிங்கே
குருபூசையுமக்கங்கே குருவேகோபாலரிங்கே - வங்

பூசுங்களபமெங்கே பொய்வார்த்தைசொல்வதிங்கே
காசும்பணமுமங்கே கபடங்காட்டுரீரிங்கே
கூசாமற்போவதங்கே கோணிக்கொள்வதிங்கே
வாசமுமக்கங்கே மருவுங்கோபாலரிங்கே - வங்

எந்நேரமுமங்கே யிந்திரஜாலமுமிங்கே
முந்திசினேகமுமங்கே மோடிகாட்டுரீரிங்கே
சந்தோஷமுமக்கங்கே சலிப்புடனுசையிங்கே
விந்தைகலவியங்கே விசைகோபாலரிங்கே - வங்

௫௬-பதம்-இ-ப-அடாணா-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சிறுக்கிமெய்க்கந்தலைக் கேறியேயிருக்குவந்தா
இல்லும்பில்லும்பேசுறானென்னடி.

அநுபல்லவி.

விருப்பமவன்மீதிலிலே ரொம்பயிருக்குது
வெறிகொண்டவன்போலவே மனதுசஞ்சலிக்குது
வெறுப்புமேலாசைகொண்டு பசப்புறுனிங்கேவந்து
வெற்றிவேலணியுஞ்சீலன் முத்துக்குமரேசலோலன்-சிறு

சரணங்கள்.

குத்துனிரவிக்கைக்குட் புடத்திருப்பதுபோல
வைத்திருக்குஞ்சூதுகளை யித்தகையென்றறியாமல்
உற்றுவுத்தேயவளைப் பாற்கிறுனதைக்கேட்டால்
வித்தையேதோபடிக்கிறு ளுத்தமபுனிதனெந்தன்
முத்தத்தைக்கெடுக்கச்சக் களத்தியானாளெனக்கு
முற்றுதேகோபமாருமதற்றறிவனுந் சொல்லாமல் சிறு

சேலைப்பகட்டுக்காரி வாலைப்பருவம்போலே
கோலஞ்செய்துக்கொண்டுநல்ல மாலைப்போதிலேமயக்க
சாலைவாயலிலேநின் றலவுவதையிவன்கண்டு
ஜாலஞ்செய்குறானேமெத்த லீலெதெரிந்தவளென்றே
நாளைத்தெரியுநீதெல்லாம் நாலுபேர்நகைக்கவேநான்
கேலிக்கிடமானேனடி யேலக்குழலியேயந்த - சிறு

கொக்கோகம்பார்த்தவன்போலச் சொக்குறானவளைக்கண்டு
சக்கரதியவட்கல்கு லொக்கரெண்டிருக்குதோ
தக்கவர்தமைமயக்கச் சொக்குப்பொடியிருக்குதா
பக்குவகாலத்திலெந்தன் றுக்கத்தைகட்டிக்கொண்டாளோ
அக்கரவணிந்தோன்சேயி தறியாதென்னவிந்தை
எக்காலமுஞ்சுப்பராம விசைக்குந்தருள்வேலன் - சிறு

௫எ-பதம்-இம் சுருட்டி-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

ஆக்கப்பொறுத்தநீ யாறப்பொறுப்பதற்
கவசரப்படலாமோ

அநுபல்லவி.

பாக்கியவதிபகவதிதரும் பாலா
பன்னிருபுயத்தினிலுயர்வடி வேலா
ஜாக்கிரதையாகநான் சொன்னயிடத்தினில்வாராமல்
சமயந்தப்பிவந்தென்னைவாது செய்கிறாய்முன்பின்பாராமல் - ஆ

சரணங்கள்.

கரும்புத்தின்னவுங்கூலி வேணுமோநல்லாள்மனக்
கனிந்தாலுண்டோ வேலியுஞ்சொல்லாய்
அரும்பூங்குழந்தையது வழுவாறங்கேட்குது
அங்கேயிருந்தாலும்நானதற்குப் பாலை [illegible]
திரும்பவுமவருகிறேன் பாருமிந்தப்பேச [illegible]
திகைத்துதிகைத்துவேதோ விடுகிறாய்பெருந் [illegible]
அரும்பாவியானாலுங் கார்க்கவைத்தொருவரை
யடக்கத்திலிருப்பாளோ வந்தசேதியறியீரோ - ஆ

உன்னைவிடானதிக காமி-வுனக்கு
முன்னெனக்குப்பதைக்குதே சாமி
இன்னேரமென்செய்தாயென்று தூஜஞ்தொடுப்பாளேமாமி
இழிவுசொல்லுமேயிந்த பூமி
கன்னல்வில்விசையுங்வேதை பகவானுக்கேதெரியும்
காமினுனென்றேயுமது கருத்தேமிகவறியும்
கன்னிசக்காளத்தியென்னை யெங்குந்தூற்றிவிடுவாளே
கணவனுக்கில்லாதுசொல்லிக் கற்பித்துத்தூறத்துவாளே - ஆ

ஆத்திரக்காரனுக்கு புத்திமட்டென்றுசொல்லி
யவனியோர்சொல்லும்வார்த்தை யதையறிந்தேனேயின்று
சாற்றிலைவானும் தெளிவிலேயிருவென்ற
சங்கதிபோற்பேசுகிறாய் வீணாய்
நாற்றந்தோணுமேமூடிப் பார்த்தால்நாலுபேருக்கும்
நாயகாவதுதப்பித்துக் கொள்வதுவதிபிரயாசை
போற்றிசுப்பராமன்பாடும் புண்ணியசுப்பிரமண்ணியனே
பொல்லாளானலுமாகிறேன் போகும்வேளையாகுதிப்போ - ஆ

௫௮-பதம்-இ-ம்-அடாணா-அடதாளம்.

பல்லவி.

எனக்கென்றுஎங்கிருந்து-வந்தாளோசக்காளத்தி
என்செய்வேனடிசகியே

அநுபல்லவி.

தனக்கேயில்லாமல்மானந் சன்னதங்கொண்டுபேசும்
சத்திவடிவேலனையித் தநியிற்கைசேரவிட்ட-என

சரணங்கள்.

ஆதினாளையிலெந்த னன்னைசொல்லியதெல்லாம்
அலட்சியமாயெண்ணியபரிந் தேனே
சூதுக்காரனிவனென் றறிந்தாலிணங்குவேனோ
தோகையேபெண்புத்தி பின்புத்தியென்பதுபோல்-என

மால்யாழ்ப்பதியதி விருந்தகும்பத்தனத்தை
யடங்குமுந்தியில்விழச் செய்தானே
தோல்போலெனையாக்கியே சூதுக்கள்ளியவளை
தெரிந்தேயென்மேற்பட்சம் விடுத்தானையடிமானே-என

அருக்குழக்கையைவற்கொன்றுசரச சம்மாகேயென்று
அகத்தினிகினையாதோ மயில்வேலவன்
கருதியினமபோலெனது கன்னிபருவமதைத்
தூரத்திரைறைதண்டபின தூரகினறுதேனமானே என

எத்திசையுமோரோத்து மெழில்மயில்வீரனென்றே
இருமாந்தென்சுற்றமனைத் துறவேதனை
பதிசெய்சுப்பராமன் பதத்துக்கருட்பெம்மானை
பலைதக்கானைகைகொண்ட வப்பசப்புக்கள்ளிசிமாட்டி என

௫௬-பதம்-இ-ட-பிலாகடை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

எனக்காகினுமவளிதிகதக்.ரமாக
விருக்குறோளாசாமி

அநுபல்லவி.

உனைக்காணசினைமப்போதே யுகமாயிருக்கிறதே
ஒப்பிலாக்கழுக்குன்றி லுச்சியிலுகந்தானே என

சரணங்கள்,

கண்களிரண்டும்வண்டோ கனிவயிரமுங்கண்டோ
கதலிபடியோதுடை கமடமோவலக்குல்
பெண்கட்கெலாமோடியாய் பேசுமவள்கிரீடியோ
பேடையனமோவவளோ பெருமைடரயோதுகிர் என

தங்கக்குடமோகொங்கை தன்குமுகமோசெங்கை
தளாமோகங்குக்கேர்வை சந்தமொழுசேவை
துங்கவிசேலோபுருவம் சொல்லமைகீடாபருவம்
சொர்ணச்சாயலோதிரேகம் சொருசோவையள்சமபோக என

கோகிலச்சுரம்பேசி கோடிதாங்கையிசி
கோடையிடைகுடிமின்னல் ஞானகோசாவவனிலை
ஆகினுஞ்சிலகால மானபின்புசெகரியும்
அவளசெய்யுமோசமதில் வகிலமெலாமறியும் என

௫௭ பதம் இ-ம்-சௌராஷ்டிகம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அதுவுஞ்சொல்லுவாளின்ன மனேசமுஞ்சொல்லுவா
ளவள்மீதிற்குற்றமென்னடி

அநுபல்லவி.

மதிவழுந்தோலைகுழ் வேளூர்முத்துக்குமரர்
வையங்கும்பதத்தைக்கண்டால் உயங்கொள்வரோபுவிமேல்

சரணங்கள்.

கழுத்திற்கட்டுங்கரிக மணிக்குக்கடையாளிட்டு
கனாரத்னமிழைத்த கண்டசரமுமாச்சே
பழுத்தவெற்றிலைக்கூறிற் பாதிபாதியும்போச்சே
பாலகிடர்க்குக்கைவல்லசொல்லும் பஞ்சிப்பொன்னட்காச்சே - அ

எந்நேரமின்குவந்த கைகொண்டுந்தனியென்று
பிறவற்கெட்டநாள்போயின் பெருநிட்டெப்பேசலாச்சே
சனஸந்தையாடிய மேலடையாச்சேயைது
சாய்ந்தவருக்குன்றஜர் தங்கக்கிண்ணம்போலாச்சே - அ

நயந்தெரியாதவட்கு நாசூக்காச்சே
காதுபோர்வயப்போக நாட்டங்களுமலடாச்சே
ஜெயங்கொண்டவடிவேலன் இருகுளமிவாச்சே
இனந்தினஞ்சுப்பராமன செப்பும்படலாச்சே - அ

பதம்-இ-ம்-கர்னடா-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

அன்பனைத்தேடி அழைத்துவாரோடி

அநுபல்லவி.

பொன்போலிலகுமெங்கள் புத்திமிகவாடுதே (அன்)

சரணங்கள்

பாநுவாமிருடிநே பட்சமுடன்கூடி
பொருவிலின்பத்தைத்தந்த புண்ணியனெனும்வேலனும் - அ

கன்முகனியாவும் கலையுமேபாவம்
மன்மதன்செய்யுங்கோலம் மாதரேசயிக்காலம் - அ

ஒப்பொருவரில்லா ஜெனிந்தனைச்சொல்லா
சுப்பராமனிசைக்கருள் கடர்வடிவேலனும் - அ

கூஉ-பதம்-இ-ம்-பியாகடை-தாளம்-மிஸ்ரம்

பல்லவி.

அன்னமேபொன்னமாமயேமாதுரை
இன்னம்வரக்காணேனே

அநுபல்லவி.

வண்ணமயிலேறும் வேலனேர்முருகக்குமார
மகிபன்றனைநேடி மாமேனையமுதுலாவாழ்ன்

சரணங்கள்.

அந்தரங்கத்திலவர் சேனைக்குங்குரு
பரமமேகமயிருந் தாலும்
சொந்தமாய்விட்டாடி கற்பகாலத்திலில்
குறியாயேபோர்புரிக் தாலும்
சந்ததியாக வெந்தகாளிதர்மன்
கொங்கரிப்பார்மைக் தென்னடிமேவதைக்
சொந்தமக்கிதல் திருக்கிக்கோனே
போனைமேலொன்றுக்கு மஞ்சயமற்போய்வாடி - அ

சொற்பனத்திலுமென் வாதவர்
சோதனைகளையெய்தி ரோ
கற்பனைக்காமச்சக் காலத்திலெசெய்த
தாட்டோட்டத்திக்குள் ளாருமோ
அற்பமனித ரவரூவர்கா
ஆதிரசதவொருவர் தலைவர்மானே
கற்பனைசெற்கண்ணக் காதிற்கேட்டுக்கொண்டேக
கண்ணாளன்வந்தால் பதினுயிரைப்போடி - அ

அன்புள்ளசாமி முகத்திலிழித்தாலும்
அஞ்சுகமேமிழி போமே
புனகுறுங்கம்ப புழுக்கச்சிலைவேலன்
புல்லுவதுவழு காமே
இடைபக்தருமக்கன் கந்தசுவாமித்துரை
என்மேலிருந்தாலு மென்மேகிஷ்டமுணவ
நயமினமேற்கனைக் கார்க்குங்குணசீலன்
நாளுநாதூசிசப்ப ராமனுக்கனுகூலன் - அ

பதம்-இ-ம்-ரூபகம்-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

எட்டயிருக்குபேசும் இனி
மென்றுறவையும்வீசும் சீமானே

அநுபல்லவி.

அட்டதிக்கும்புகழ் கதிர்வடிவேலா
சகலபுவனத்தும்பெற்ற வம்பிளைபோலா (எட்ட)

சரணங்கள்.

தொட்டாலென்னைத்திரு — நீலகண்டமல்லவோ
தொடவேண்டாமினிதங்கள் — நடத்தையைச்சொல்லவோ
பட்டியெனவேயும்மைக் — கெடுத்தாளென்னையல்லவோ
பாவியவளைக்கூடி — யின்னமும்புல்லவோ - எட்

சட்டமாய்ப்புனுகு — சாந்தணிந்தாளோ
சரசவார்த்தைகளாடி — விரகந்தந்தாளோ
பட்டம்பகற்போற் — றெண்ணாறுமக்களோ
பாதகியாமவளை — மருவியபோதோ - எட்

குட்டிச்சுவரில்முட்ட — வெள்ளெழுத்தாகுமோ
கொஞ்சநீரேதேயென் — குறையதுபோகுமோ
இஷ்டமவண்மீதிருக்க — மனமதுகோகுமோ
இரவியுள்ளவரைக்கும் — பேசவும்போகுமோ - எட்

௬௪ பதம்-இராகம்-காம்போதி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

இன்னசொல்லினால்மிருந்த — வெழிற்சகியேநீபோடி
எந்தன்துரையைத்தேடிவா — போடி

அநுபல்லவி.

அஞ்சலிசெய்யுங்கொண்டர் — நெஞ்சினிற்குடிகொண்டு
அருமலர்க்கமழ்திவ்ய — திருமலையின்மேவிய
ஐயன்பன்னிரு — கையன்மெய்யற்கு
மெய்யன்றிகழ்நிலைவள்ளினி — லெண்ணைப்போலும்
கன்னிரும்பூரணம்போலும் — வள்ளிதெய்வானையுடன்
உள்ளமகிழ்மருவும் — மங்கைகோலன்
கங்கைபாலன் — பொங்குசீலன்
செங்கைவேலனெனப் — பிரியமலனுதினம்
அருமையறிந்ததுரை — பிரிந்தரிந்திடவே-இன்

சரணங்கள்.

அன்றுநான்றிரண்டு — இன்றுவரையப்படி
இருந்ததில்லையென்சாமி — யென்னைப்பிரிந்து
நின்றிடவேமாதர்கூறு — வொன்றிரண்டாயோதினரோ
நிலைபெற்றிருந்தபிம்ப — நிலையும்விலைபெற்றரோ
நெஞ்சினிற்சஞ்சல — மிஞ்சதுஎன்செய்வேன்
நித்தமனவேதனை — அந்தமாய்ச்செய்தவர்

எப்படியோயிது வொப்பினேனா
ஞுண்பாவிலே வீண்போகாதடி
பெண்ணரசேயினி தன்னியரோயிரு
தன்னிடன்மொழி வுரைத்தகருணையென்று
அழைத்துவந்தருகினில் விடுத்திடும்விரைகமழ்
அழைத்தபுரிதிரு வாண்டவிந்துகள்
வனிலதுபுகுதுவன் யானறிந்தகதை
நிலவுடனெனிக்கலை நீக்கிவெந்தனை
திருத்திமடிமிசை பணைத்துயிருரணம்
பிடித்துயிரழைதை கடித்துபசமது
குடித்துவல்குலை யிரித்து
வெற்றிமுகத்தை புயத்தைநயனைத்தொரு
முத்தமளித்து அத்துடன்வந்த
இடங்கள்மிகுந்து கலந்துஆலிங்கனஞ்செய்து
மிகுந்தானந்தமடைந்து அணைத்து
அடாதுனரயென்னை விடாதேவிடாதேயென
ருணையுமிட்டு எந்தனைமுழ்விட்டு
பின்புநகர்ந்துநகர்ந்து பிரஸ்பிரணு
மலரணைதுவண்டு வண்டெனமதுமகிழ்ந்து
என்றுகலவிதனைக்கடந்து கமழ்பெரும்
காருலவுஞ்செந்நெயழி லாறுமுகன்சொன்னதமிழ்க்
காம்போதிப்பதத்தைப்பாடி நான்பாடசகஸ்திரகோடி
சரணஞ்சொல்லி தொடிக்குள்ளேயோடி
தருணமிதுவேயென்று அழைத்துவாபோடி (௩)

௬௫-பதம்-இ-ம்-பியாகடை- அடதாளம்.

பல்லவி.

எதுக்குக்கற்றசெல்லா-மோதுகிறீங்கே
விளியோன்றும்நடவாதுசாமி.

அநுபல்லவி.

தாதலர்சோலைகள்சூழ் வேதபுரிவாசரே
சுகமதனைத்துதிக்குக் தையலர்க்கிணைசோ (ஏது)

சரணங்கள்.

சின்னஞ்சிறுபிள்ளைகள் செய்மணைச்சோறபோலே
சித்தெல்லாங்காட்டுகிறீ ரடுக்குமோ ஒருக்காலே

கன்னியரிருவர்க ளிருக்கப்புவியின்மேலே
கலங்காமற்றிரிகுதீர் காமன்சரத்திலேமே (வந)
உம்மைப்போற்றிரியவ ருலகிலெவருண்டோ
ஒண்டொடியாளிடத் தென்னவுசிதங்கண்டோ
கொம்மைமார்த்தனத்தினள் கொடுந்தனிற்புகழ்ந்தற்கண்டோ
கோவையவளிருக்க நானுமங்கென்னதங்கண்டோ
பாசைமேகத்தகன்று பாலித்ததையறந்தீர்
பசப்புக்கன்னிமொழியாளாற் பட்சமெல்லாந்துறந்தீர்
பாசருமாலையணிந்த பாரமேதாருந்திறந்தீர்
பாதச்சுப்பராமனுக்குப் பதந்தறமோயிறந்தீர் (வந)

௬௬ பதம்-இ-ம்-பைரவி- அடதாளம்.

பல்லவி.

சற்றேசொல்லடி-என்சுவாமிக்குநானோநீ
சற்றேசொல்லடி.

அநுபல்லவி.

உத்தமர்புகழுமிராச் செந்தூர்நிலைமுருகனைப்
முத்தையனிடத்திலெந்தன் மோகமதைநீபோய்ச்சொன்னே (சற்)

சரணங்கள்.

உற்றபன்னிருகையும் வெற்றிக்கூர்த்தனிநாமமும்
மெய்த்திருநிர்பதிசெல்வக்கண் ணிந்நிலைவருமிடமே (சற்)
வண்டுகொக்கிறைக்குஞ்சோலைக் கோலவடிவேந்துமரன்
சண்டைசெய்யுமரமைக்க கண்டுமனந்தோற்றதையே (சற்)
சங்கரசுப்பராமன்சொல் செந்திலம்பதிவேலவன்
மங்கையென்னைமருவுமென் மெய்ந்தழுவிமணமுஞ்செய்போய் (சற்)

௬௭-பதம்-இ-ம-அடாணா-அடதாளம்.

பல்லவி.

கதவைத்திறந்துபேசடி அடியென்மானே
கதவைத்திறந்துபேசடி.

அநுபல்லவி.

மதனைப்பாணந்தெய்ந்தோற்று மயக்கங்கொண்டதுபோலே
மலைநகமேவிய பரசதுப்பிசேதடி
வற்றாவுறைக்குமரன் சொந்தமல்லவடி (கத)

சரணங்கள்.

மான்சலாப மயிலே-உன்னைத்தேடிப்போட
வயாங்குரங்கனால் சருங்குயிலே
நடுவனம்சார்ந்திருப்பது நலமோவுனது சித்தம்
நடுந்தழுடன்மனந் திடுக்கிடவேலைச்சாய்ந்
தடுக்கமேயுன்னுடன் படுக்கலைத்தேனடி (௧௨)

சிலவுரனைப்போற் குவித்தகருங்குயிலும்
சிமக்கிடிநகச்சிக் கூவித்த
இசைவார்த்தகின்னோபோ லெக்கிராமப்பாடு
எகிர்த்தாமகனப்படையால் பனைநடவே யிருக்கிற
விதத்தை யறிந்தவன் ஞானமுத்தனத்தின் கண்ணே (௧௩)

பாருமதுடந்த குட்டிவேலனுளை நகிலோகம்
நூரிசகப்பாவரின் பூட்டுவேன்
பகிருப்பாடியுமக்கு மதனைவிளக்கட்டுவேன்
மாலைமனைகா போனதுநலக்கேரி
வானையமிருந்தெந்தன் சாதையடைக்குக (௧௪)

பதம்-௨ம்-காம்போதி-ஜாளப-ரூபகம்.

பல்லவி.

இந்தச்சிறுவனுக்கு இத்தனை சொகுசாகுல்
பெயர்க்குசம்பதும்பமோ

அநுபல்லவி.

விந்தையாகிற்றாமுக நன்றின் தெய்வப்பெண்ணிகள் வாட்டு
விந்தைக்கணை மலைகள் வேதகிரீசாம் (௨)

சரணங்கள்.

அருக்குக்கனையாவர ரம்பலர்க்கூட்ட ரனும்
பார்க்கப்பசுந்தாமரை பார்புவிமலும்பந்த னும்
திக்காயக்குழுந்தக்ஷிரிச் சிந்துநிசடாரின்மீதா
மார்க்கத்தியோாமிடு செய்தோ சிலைக்கிமயச்செலைவங்காய்
ஆட்டைக்கனவு செய்த வயபலத்திலினிந்தவும்
ஒட்டிவிராமன்னனாவும் வுலகமறியா ரோ
கீட்டமாயக்குக்குன்றில் சிதயலாகரமீது
நாட்டியாயந்தமிகுற சந்தரிகோலையும் (௨)
கண்டுயிர்பொருந்தியின் காலமுமைத்தவு
வெட்டியெய்துகோமீதா விரகுமயக்கவும்

பிட்டுவாணிச்சிக்காகப் பிரம்படிபட்டதுவும்
பட்டபாட்டையின்னஞ்சொல்ல வெட்கமித்தோணுதே (இனி)

௬௯-பதம்-இ-ம்-சாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இனிமேலவ ளென்னதந்தாலும்நா
னிணங்கமாட்டேண்டி யக்கா

அநுபல்லவி.

கனமருவுஞ்சிகண்டிமலை முருகையன்வாழுமந்த
செய்யான் கோயிலைமுன்
மூளிபோல்மேல்விழ முக்கிக்கொண்டேயொரு
முட்டுமுட்டவதில மூட்டுவிட்டுப்போச்சு (இனி)

சரணங்கள்.

கோலையிருக்கிப்பிடித்தால்முன் காமங்கொதிக்குவடியுமடி-வினைச
கூடிமேற்கொண்டால் முன்னேரத்திற்சோழிகூவிவிடியுமடி
கேலிக்கிடமாகவே பொருக்குக்கிடக்கமுடியாதடி-அவர்
கிண்டிங்கிண்டத்தில் பண்டதின்மூக்குக்கிழிந்துமடியுமடி
கோலோமமோ மரத்திற்றுளைத்ததுளையோ
வலையோதுரோவோ வுரலோகற
சாலோதாலையெழுத்தின் வலியானேத்து
தத்துத்துதப்பிப் பிழைத்துவந்தேனடி (இனிமேல்)

மங்கையர்கொங்கையென்றலவற்கு மகாலிங்கசமானடி-அங்குல்
வாயிருநவருந்தானத்தே னமிர்தபானமடி
பொங்கரவல்குலுக்குள்ளேவிரலிடல் பொங்கனுஷ்டானமடி-அது
போகக்காரணமென்னொருமவர் புத்தியிலக்கானமடி
சங்கதிபோவினி யெங்குங்கிடையாது
கட்டையுள்ளமட்டும் போதுமவமானம்
பங்கசக்கையென்சொல்லவே னென்விட்டில்லாத்திரிப்
பட்டபாடுகோணு பட்டாளைக்குண்டபடி (இ)

மட்டவிழ்வாசமலர் க்குழலாள்தெய்வயானைக்குகூலா நீல
வர்ணமயிலேறிவருமையனாகப் பவனிவருஞ்சீலர்
கிட்டர்பத்தவசந்தருமபிகை சிந்தைமகிழ்ப்பாலர்சொல்லுஞ்
செந்திருபேலியகுறைக்குடியிற் செழிக்கும்வடிவேலவர்
கொட்டுத்தழுவி யணைந்தசுகமிந்த
தொல்லுலகினுமிருக்கும் மிருப்பதோடியந்த
கட்டழகன்செய்த கோலத்தையென்சொல்லுவேன்
காசினிமேற்சுப்ப ராயனுக்கருள்வேன் (இ)

எ௰-பதம்-இ-ம்-கேதாரகௌளம்-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

கலந்தாலல்லவோ கலக்கமுண்டாகும்
கட்டுரையேனடி சகியே

அநுபல்லவி.

உலகம்பணியும் . வேளூர்குமரேச
நாரிமையாயென் னிடத்தில்வந்தவனைக்-கல

சரணங்கள்.

சுத்தமுள்ளபிராண சகியென்றிருந்தேனே
துரோகியென்றுதெரி யாமற்போச்சுதடி
எத்தனைநாளாக யோசித்திருந்தாயோ
எப்படித்துணி ந்தேனோ
சித்தங்குளிர்ந்ததோ மானே
சித்தசன்கணைக்குள் ளானேன்
பத்தமில்லாது னென்றுமென்மனதில்
பட்டிருந்தால்முகம் பார்த்திடுவேனடி - கல

அடுத்தோரைக்கெடுக்கும் நற்புத்தியுனக்கு
ஆற்சொல்லிக்கொடுத்தாரடியுன் னினத்தில்
அடிமடிதனில் நைதவைத்துப்பாரடி
ஆவியாக்கு தடி
படுக்கைவீட்டினிற் றிரியுமெனக்கந்த
பல்லிசொன்னபோதே தெரியும்
நிடுக்கிட்டுவோடிப்போதே யென்மனம்
தெருவினில்வந்து யிருவரைக்கண்டேன் - கல

உள்ளமுங்கள்ளம்போ லிருந்துகொண்டு
உண்மைபோலெனக்கு நடந்து
ஓதுஞ்சுப்ப ராமனைக்காத்திடும்
முதுமையருள்முரு கையன்
துள்ளாதடி மோசக்காரியெனது
துரையறிவானடி யுனதுசேதி
மெள்ளவாக்கெங்மே லுற்றவெய்யமோக
வெற்றியினுமென்னோடா னென்றுகொட்டினர் - கல

சுப்பராயஐயர்பதம்.

எக-பதம்-இ-ம்-தோடி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மானேயுன்மீதினில்லா தானேவிரகங்கொண்டு
வந்ததுவேகோடிலட்சந் தரமல்லவோசொல்

அநுபல்லவி.

நானேசொல்லுகிறேனினி தேனேயின்பமாய்க்கேளு
நரபதிதனபதி ரமயகுணசீலனடி
தேசெனுமுருகும்வதனன்ஸ்ரீ முத்துச்செல்வேந்திரன்
சேதுபதியம்பூமண்ட லாதிபதியானதுரை - மா

சரணங்கள்.

கோடியுகங்கள்தபசு செய்யினும்வருடைய
குணம்போலபுருஷர்க் குலகினில்வருமோ
மோடிசெய்யலாமா வுனதுபனயகிழ்ந்து
தோடிராகம்பாடிச் சுகந்தந்தேன்கண்ணே
மோடியவருக்கு வாய்க்குமடீ
முன்புசெய்தபுண்ணியவச மிந்தமன்னன்கிடைத்தாரடி
தேடிவருமின்னிடையார் கோடிதனிலொருத்தி
சிந்தையில்முரண்டுசெய்தா லந்தநஷ்டமார்க்கடியின் - மா

உன்மனதின்படியே யனுபவிக்கத்தருணம்
வொருவருக்குங்கிடையாத தானைத்தனமாம்
செம்மைசேர்விலாசமதை செகந்தனில்விரிக்கயிற்
தர்மரிவர்போற் புருடன்தானேடி
மன்மதச்சரச னியனேயிசைந்தபடி
வங்கணம்புயமர்ந ரங்கநாதனும்
ஜென்மபத்திரிகையிலுன்னைசம்மை யோகசாலியென்று
செப்பியிருக்கிறதுஞ்சேதி யெப்படிபலித்ததடி - மா

தேசமெங்கும்புகழு முகவைப்பதிவளருந்
திருவளரும்பாசன யோகாதபுஜன்
நேசமானாத மற்றுமானமதிகளும்
மாசுமருகுற்ற மற்கவானமதிகளும்
இராசரினவர்வணங்குந் ஸ்ரீமுத்துக்கசல்லேந்திரன்
ஞானசேதுபதி யானபாலலோலனும்
வாசமாமல்விசார்ச்சுன பூசுரன்தமிழ்க்குதவும்
பங்களாகலியாணகுண தங்கமகளங்சதுங்க - மா

௭௨-பதம்-இராகம்-அடாணா-தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி.

மானேயெந்தன்மீதிலவர்க்கென்னமோடி-அந்த
வம்புரியன்னைசொன்னாளோநம்பியிருந்தேனே,

அநுபல்லவி.

தேனுந்தருஞ்சோலைத் திகழுந்திருந்தணிச்
செங்கல்வராயனுக் கிங்கிதம்பாட - மா

சரணங்கள்.

பந்தலேறியபந்துப் பணயிட்டவனைப்
பார்த்துக்கொண் டாரோ-அந்தப்
பாதகிபஞ்சாங்கத் தாலேயவரென்ன
பலனைக்கண் டாரோ
சொந்தக்காரிபோலே தான்றுவதால்மனஞ்
சொக்கியவன்பாலன் ஆசையுமிருப்பாரோ
ஜோதகத்தால்பல காரியமாகுமோ
செம்பிற்கறந்தபாலு மூலைக்கேறுமோ - மா

சந்தநமுமலைத் தாலேமணம்வெகு
சலித்துநிற் பாரோ-துயர்
தருஞ்சிறுமைகண் டதருடன்வரும்
பெருமைதா னேறு
அர்ச்சித்தியெந்த கேளாயிலாகிலு
மாவலாயெண்ணை யணையாதிருப்பாரோ
ஆனையேறியிட்ட வாசம்நுழைவாரோ
வாக்கப்பொருத்தவ ராறப்பொருத்தாரோ - மா

கொம்பனையாள்செய் துற்போதனையால்வருங்
கோபத்துக்கஞ்சுவ ராரோ-நாளுங்
கொல்லத்தெருவினில் விற்கும்ஊசிவிலை
கொடுத்துக்கொள்ளுவ ராரோ
உம்பர்மகிழும் விசித்ரகவிசொல்
சிதம்பரம்நீதி நெருங்கினாரோ
ஊருடன்கூடி வாழ்ந்துபகைப்பாரோ
ஊசிக்கண்ணாலே யாகாசமும்பார்ப்பாரோ - மா

௭௩-பதம்-இ-ய்-காம்போதி-தாளம்.

பல்லவி.

ஏனின்னமயங்குகிரீர்சாமி
எத்தியெத்தியென்னைமிக்ககற்றதெல்லாங்கொட்டிகொட்டி.

அநுபல்லவி.

போனநாள்முதலாய்நீரும் நாமிருந்தஒருமை
போலவாரிருந்தார் திருப் போரூர்வேலவரோ
ஞானக்கிருபாகதரோ தோகைமயில்வாகனரோ
நன்றாநன்றாவுந்தனை யின்றுதரிந்தெனவிஸ்வாசம்

சரணங்கள்.

ஆண்டையிற்றிண்டபெண்ணைக் கண்டிவதுனாக்குமவ
ளாசையால்வாராதிருந்தீ ராகிலுமந்த
ஆசைஅறுபதுநாள் மோகம்முப்பதுநாளென்
றுறுஞ்சொல்லப்பாரி லின்னங்கேள்வியில்லையோ
கொண்டமயிலேயானை யென்பார்கண்டசுகப்போனினைத்துக்
கொண்டோரவங்கே யிப்படிகூடலாகுமோ
ஆண்டியையிடஞ்சந்தேகமான தாலிங்கனம்வந்தி
ராட்டப்படைத்தேவாவிபசேட்டை செய்கிறீரோபோம்போம்
முன்னேஐந்துபின்னேஐந்து பந்தவிற்பதினைந்துமாய்
முன்பணங்கொடுத்து முன்னேமோசம்பண்ணினீரா
முடவன்கொம்புதேனுக் காசையுற்றாப்போலவிவன்மேல்
மோகமாகுரீரக்காரியன் சரியாகுமோ
என்னசொந்தக்காரி யானாலும்பலவந்தமோசெய்ய
இருக்குதோநீதியை யெண்ணியுள்ளத்தி
லின்னதெனவறியாமல் நன்மையாய்ப்பேசிப்பூமே
லேத்துகிறீரென்னக்கண்டோ பாத்தியப்படுதுண்டோ
தாசிகளுக்குறவுபணங் காசுமேலிருப்பதென்றுஞ்
சங்கதிதெரிந்துசும்மா யிருக்கவந்தீர்
ஜாலசக்ரஸ்தாபித மிரிப்பபிரசெங்களுக்கென்ன
சாட்சிவேணபாக்கியங்கள் தானேயீயுமே
குசனைதெரியாமல்லவாய் பூசியேயென்னோடுறவு
சொந்தங்கொண்டாடுரீரதை தூரவையும்
வசியேயொன்றுமில்லை யென்றுங்கையைவிரிக்குரீர்
இந்தக்கூழுக்காயிருபத்தெட்டு நாமம்போதும்போதும்

சந்தணக்குழம்பைவாரி | பந்துமுலைமேலிணைத்துக்
தாராவென்றுங்கையைத் | தொட்டுதானிருக்குறீர்
தரிக்குமண்ணைக்கயறாய்த் | திரித்துவானத்தைவில்ல
தாகவளைத்தேமயக்கி | யேகப்பார்க்குறீர்
எந்தவிதமுச்சாணம் | போட்டாலுமுடியாதிப்போ
யெங்களுடன்சொன்ன | தெல்லாங்கையின்பேல்லையும்
எந்தப்படிசெய்தாலு | மென்னைத்தின்படிநடக்கும்
மென்றைச்குழந்தைவேலன் | வந்திருக்கும்வடிவேலரே - ஏனி

௭௪-பதம்-இ-ம் பியாகடை தாளம்' ஆதி

பல்லவி.

இந்தமட்டுக்கும்வாரிக் கட்டிக்கொண்டதுபோது
மேத்தலாங்கப் பலுக்குத்தானே.

அநுபல்லவி.

வந்தவழியைப்பாருஞ் | செந்தணிகைவேலவரே
வரிசைப்பல்லக்கெனக் | களித்தீர்முன்னாலே
மானியக்கட்டாத்தில் | விட்டீர்பின்னாலே
நரிபின்னைக்குழிதனைச் | சுற்றுவதுபோலே
நாடுகிறீர்பெண்டி | ருகிகண்டுஉம்மாலே இந்த

சரணங்கள்.

சொர்னமயமாச்சுது | நீர்வந்தெங்கள்வீடு
சொல்லவேணுமோவதை | வெட்கக்கேடு
என்றுமெனக்கிந்த | குடியானைக்கேடு
யெல்லாம்விடுத்துன் | னைப்பனெடுத்தானேயோடு
ஒன்றுமறியீர்கபட | நிஜந்தென்மச்சுது
வுரைக்கும்வெறுங்கைமுழம் | போடவந்தீமாது
என்னைகுட்டிக்கரணம் | போட்டாலுநடவாது
யிலைபொத்தவென்குறீர் | பந்தலில்நிற்கும்போது-இந்த
கவாத்தினச்சுவரெங்கு | மிழைத்துவந்தீர்முன்னம்
நடுவீதிமாத்திரங் | தொண்டியாயிருக்குதின்னம்
அவிர்மிருநாகாற்பச்சைக் | கண்ணுடிபோற்கின்னம்

அணிகிழலாடுது வாசனாலுமுன்னும்பின்னும்
தவிக்குரீர்செயிழை மேன்மையல்கொண்டு
தங்காதுவளையினிற் கொழுந்திடுகண்டு
செவிதனிலோதியின்ன மாள்கிறீர்பெண்டு
செருக்கிரீர்வேலரோ துடைசட்டிக்கொண்டு
இலங்குந்தங்கப்பணிகள் பூட்டிக்கொண்டேனே
என்குடிகைக்கெடுக்கவே திருக்குறீரின்னந்தானே
மலைந்துகொடிமையே யன்னைவார்த்தையைத்தடுத்தேனே
வாய்கொழுப்புச்சிலையாய் வடிந்தகைக்குந்தானே
தலையைத்தடவுவர்நீர் குளிர்ந்ததுதேகம்
தவிக்கொண்டைபோட்டு விராவிதிரனகம்
பதுங்குரீர்பலகின்ற காந்தையின்வேகம்
பார்த்தாற்பெரிந்தது மூதாதுசிர்வாகம் இந்த

பதம்-இம்-சௌராஷ்டிரம்-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

என்னடி மெத்தத்தனக்குகாட்டுறாய்-நானறியேனம்போடி.
என்னடி மெத்தத்தனக்குகாட்டுறாய்.

அநுபல்லவி.

பொன்னங்கிளிகள் வளரும்பொழிற்கன்னிகை
மாநகரினுரை மகதியாகியோர்
மன்னிப்பணிய முருகன்வரதச்சிறன்
பாவிலகப்பட்டு பேச்சுக்கெல்லாம்விக்கவாய்

சரணங்கள்.

இக்காலயிப்படி பேயிருக்குமென்று
யென்னுடையென்வார்த்தை போளடியின்று
எக்காலமுஞ்சுப்ப ராமன்கவிகொண்டு
யெவனிமைமறந்தவர் தன்மேன்மையல்கொண்டு - என்

௭௫-பதம்-இ-ம்-பந்துவராளி-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

அதற்குள்ளேயெனிக்கபதட்டம் மலைக்கதினக்குமருவி
அநுபவிக்கலாம் பொறும்பொறும்-அதற்

அநுபல்லவி.

மதுகமலர்தடஞ்சூழும் தணிகைமலைவாசனே
மயில்வாகன குமரேசனே - அத

சரணங்கள்.

இடுவார்சொந்தமாயிருந்தால் முதற்பந்திகடைபந்தி
என்பதுண்டோ ஒருவனைத்
தொடுவேனென்பதைத் தன்றும்
உமக்குப்பரவசமாய்ச் சொன்னசொல்லுக்குண்டோ
தைதைவிசிவி அவனாருக்கிடமாய்வந்துநேரும்
வேளையிதுவோசாமி எண்ணிப்பாரும்பாரும்
மெட்டுநேரமுமில்லை விளாவெளிச்சமாயிட்டும்
கெவிந்துபுரளுங்கிழ நீயேயுந்தூங்கட்டும் - அத

திருடனுந்தலையாரியுஞ் சேர்ந்தால்உலைக்குந்தில்
தினங்கொள்ளோ அடிக்கலாம்அதுபோல்
நாமிருவரும் இரகசியமாய்நடக்கும்
காரியத்தை யிவர்கள்கண்டுபிடிக்கலாம்
அதுதெரிந்துனக்குக் கண்ஜாடைசெய்கிறீர்சாமி
தேவர்க்குமுண்மையே நானுமறிந்தசாமி
உரிமையெங்கள்மைமார் படுக்கைக்குப்போகட்டும்
உமதுமகனின்படி யின்னறக்கேயாகட்டும் - அத

மக்கள்கொண்டிருக்கிறீர் எனக்கில்லையோசாமி
இரும்பைவைக்ககிடலாமோ ஆயிலுமென்ன
ஆத்மபொருத்தவுமக் காமப்பொருக்கொணாதோ
அவசரப் படலாமோ
நிக்கமுறநெருங்கும் கொங்கைவள்ளிலோலனே
நிமலையுதவுஞ்சுப்ர மணியவடிவேலனே
தூக்கமருமேமமகன் போர்செய்யாதிடங்கண்டும்
சும்மாயிருந்தாற்போ சந்தடியடங்கட்டும் - அத

அஉ பதம்-இ-ப-கல்யாணி-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

எந்தைக்கண்டுநீ இச்சைகொண்டாய்மகளே
என்கண்ணேபெண்ணே நீஇப்போடத்

சுப்பராமஐயர்பதம்.

T.9471

அநுபல்லவி.

சுத்தப்பயித்தியக்காரன்-கங்காதரன்தோகையேமுன்னவன்
பேயுடனாடியசொந்திக்கோ பழங்கந்தைக்கோ
ஏறும்நந்திக்கோ செய்யும்விந்தைக்கோடீ- எத்

சரணங்கள்.

புலியையுரித்துஆடையணிந்த போர்வையானைக்கோ
வலியக்காத்தில்மழுவையேந்தும் மனதுதுணிவுக்கோ
மலையின்பாம்பைபிடித்துசமுத்தில் மாட்டிக்கொண்டதை
பூட்டிக்கொண்டிட்டமாலைக்கோ தருமசேலைக்கே
செய்யும்வேலைக்கோ காமலீலைக்கோடீ-எத்

மாமனும்மாமியும்வொன்றாய்ச் செய்கின்றவரிசைபெருமைக்கோ
சோமனைச்சிரசிலணிந்த வொருக்கண்துலங்கும்நெற்றிக்கோ
காமனைவென்றவாலக்கைதயுண்டு மார்க்கண்டனுக்காகவே
சண்டனையுதைத்தகாலுக்கோ சாம்பல்மேனுக்கோ
கணைவாலுக்கோ கரித்தோலுக்கோடீ-எத்

மானைப்பிடித்துகரத்திலணிந்த வனத்தின்வேட்டைக்கோ
மீனைப்பிடிக்குதரிக்கவொருக்கண் விசநும்வேட்டைக்கோ
கானகத்தில்வேடனெச்சிலை கண்டுமுண்டவன்
கண்ணைப்பிடுங்கியகண்ணுக்கோ மாடுவொண்ணுக்கோ
சொந்தமண்ணுக்கோ ஜடைபெண்ணுக்கோடீ-எத்

வாழிவிருத்தம்,

சீர்வளர்வேளூர்மேவுஞ் சேவலங்கொடியோன்வாழி
பார்திகழ்மறைகளாதி பனுவல்கள்வாழிவாழி
ஏர்பெறுமிதனையச்சி லியற்றியாண்டவர்வாழி
நீர்மலிவேணியன்பா நிலமெலாம்வாழிவாழி.

சுப்பராமஐயர்பதம்

முற்றிற்று.